

การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร
PROCESS VALUE ANALYSIS OF COMMUNITY ACCOUNTING
IN BANGKOK

ร้อยตรีกฤษดา ทิพย์สูงเนิน
SECOND LIEUTENANT KRITSADA THIPSUNGNOEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
การบัญชี (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร
PROCESS VALUE ANALYSIS OF COMMUNITY ACCOUNTING
IN BANGKOK

ร้อยตรีกฤษดา ทิพย์สูงเนิน
SECOND LIEUTENANT KRITSADA THIPSUNGNOEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
การบัญชี (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อ สกุล	ร้อยตรีกฤษดา ทิพย์สูงเนิน
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจการทำบัญชีของแต่ละชุมชนและการจัดกิจกรรมและระดับความสำคัญของการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ในช่วงปีงบประมาณ 2557 (ต.ค. 2556 – ก.ย. 2557) เพื่อวัดผลว่าบรรล่วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวหรือไม่ เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ คือชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 368 ชุมชน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าอัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติในการหาความสัมพันธ์ (Pearson Correlation) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อหาสาเหตุของกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า

ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมชุมชนที่มีการลงทุนและจัดกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทางด้านจิตใจ รองลงมาคือกิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมด้านอนามัย กิจกรรมด้านสังคม และกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กิจกรรมที่ชุมชนเล็งเห็นว่ามีค่ามากที่สุด คือ กิจกรรมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมด้านอนามัย กิจกรรมด้านสังคม กิจกรรมด้านเศรษฐกิจและกิจกรรมทางด้านจิตใจ ขณะเดียวกันกิจกรรมที่มีผลการลงทุนและระดับความสำคัญที่สอดคล้องกันคือกิจกรรมที่พัฒนาทางด้านเศรษฐกิจซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เพิ่มค่า ส่วนกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่า คือ กิจกรรมทางด้านจิตใจ ปัจจัยหลัก ที่ทำให้กิจกรรมมีความสำคัญชุมชน ได้แก่ ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของครัวเรือน ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งคณะกรรมการชุมชนอาจใช้

ข้อมูลดังกล่าวในการจัดทำงบประมาณและจัดสรร ไปยังกิจกรรมให้เหมาะสมตามระดับ
ความสำคัญ เพื่อเสนอกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและวางแผนในการดำเนินงานต่อไป

คำสำคัญ : กระบวนการคุณค่า บัญชีชุมชน เขตกรุงเทพมหานคร

Thesis title	Process Value Analysis of Community Accounting in Bangkok
Author	Second Lieutenant Kritsada Thipsungnoen
Degree	Master of Business Administration
Major program	Accounting
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purposes of this research are to survey community accounting and study the importance for developing community in various fields during the fiscal year 2014 (October 2012 – September 2014). The samples of this research are 368 communities in Bangkok area. The statistics use for analyzing data are percentage, Mean, Standard deviation, Pearson Correlation and in-depth interview was used to determine the cause of the value-added activities and non value-added activities.

The study for found that psychological development activities were the highest investment and physical and environment activities, Sanitation activities, Social activities and economy activities were higher respectively. Meanwhile, The most important activities are physical and environment activities because these activities involved with a lifestyle, Then sanitary activities, social activities, economy activities and psychological activities are important respectively. Economic development activities are value-added activities but non value-added activities are the psychological activities because the main factors to make these activities are important for the community such as condition of resident and environment of the household factors, sanitary factors, participation for improving quality of life factors. The community committee may use this information for budgeting and allocating the budget to appropriate activities by considering important level. This result suggest to governmental department for planning and operating in the future.

Keywords : Process Value, Community Accounting, In Bangkok

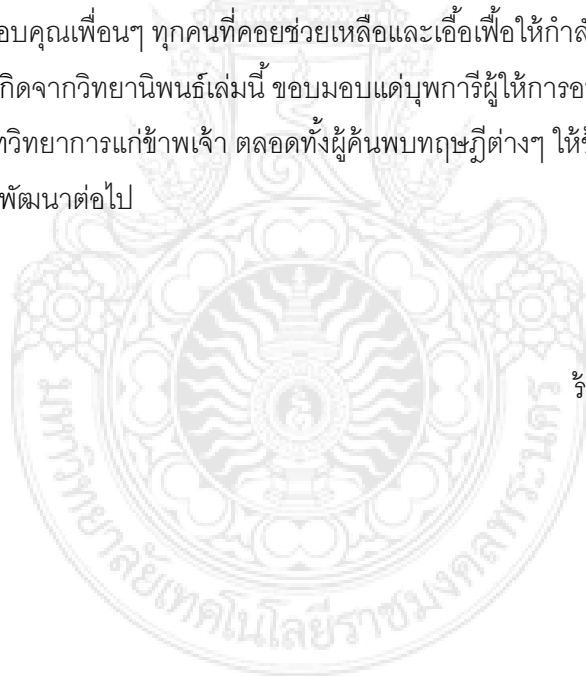
กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขต กรุงเทพมหานคร สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถจาก ดร.พรปรวีณ์ ชาญสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบทุกท่าน ที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ คำปรึกษาและแก้ไขอย่างใกล้ชิด เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ทั้งหน่วยงานราชการ หัวหน้าชุมชน และผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครที่อำนวยความสะดวกในการหาข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีและคณาจารย์ทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนความรู้ บิดา มารดา ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ให้กำลังใจในการเรียน รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนในทุกๆ เรื่องและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเอื้อเพื่อให้กำลังใจตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอขอบแต่บุพการีผู้ให้การอบรมเลี้ยงดู บูรพาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการแก่ข้าพเจ้า ตลอดทั้งผู้ค้นพบทฤษฎีต่างๆ ให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้เพื่อพัฒนาต่อไป

ร้อยตรีฤชดา ทิพย์สูงเนิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 ขั้นตอนการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 กรอบแนวคิด	5
1.7 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา	8
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	28
3.1 แหล่งข้อมูล	28
3.2 กลุ่มประชากร	29
3.3 กลุ่มตัวอย่าง	31
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	33
3.5 เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น	33
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.1 ต้นทุนกิจกรรม	37
4.2 ระดับความสำคัญของกิจกรรม	38
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญแต่ละกิจกรรม	39
4.4 กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า	46
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	60
5.1 สรุปผลการวิจัย	60
5.2 ข้อจำกัดของการวิจัย	62
5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	62
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป	63
เอกสารอ้างอิง	64
ภาคผนวก	67
ภาคผนวก ก ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555	68
ภาคผนวก ข ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุน การพัฒนาชุมชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555	79
ภาคผนวก ค แบบสำรวจ แบบสอบถาม	88
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	119

สารบัญภาพ

ตาราง		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	5
1.2	โมเดลการบริหารต้นทุนกิจกรรม	10

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของต้นทุนในการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน	37
4.2	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน	38
4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม	39
4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ	41
4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านสังคม	42
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านอนามัย	44
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านจิตใจ	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศนั้นต้องมีพื้นฐานจากการพัฒนาในหลายๆ ด้านที่เกี่ยวข้องในสังคม อย่างมีความสมดุล เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีความมั่นคงและโดยเริ่มจากการประเมินสภาพทาง สังคมในปัจจุบัน และปัญหาในสังคมนั้นเป็นอย่างแรกที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไข เพราะ การที่เกิปัญหาต่างๆ ในสังคมจะเป็นการยากต่อการพัฒนาประเทศ ฉะนั้นแล้ว การที่เริ่มจาก การหาสาเหตุและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนาสังคมโดยเริ่มจาก ชุมชนจึงเป็นสิ่งที่ยากและสะดวกต่อการศึกษา เพราะชุมชนนั้นเป็นเขตที่อยู่อาศัยที่ประกอบด้วย ผู้คนที่มีความหลากหลายในหลายๆ ด้าน ทั้งการศึกษา อายุ เชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งนับว่าเป็น ตัวอย่างที่มีความครบถ้วนในความแตกต่างกัน และความแตกต่างกันในสังคมนี้อาจมี ปัญหาหรือสาเหตุที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข และในขณะเดียวกันก็มีด้านที่ควรได้รับการพัฒนา เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพของชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จากแนวทางดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนจึงให้ความสนใจและ ร่วมมือกับชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ได้ให้ความสำคัญเรื่องภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อ เตรียมความพร้อมของคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศ หรือ หน่วยงานโดยตรงที่มี หน้าที่ในการพัฒนาชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพฯ ที่ออกโครงการและระเบียบ ต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว เช่น โครงการแผนชุมชนพึ่งตนเองตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555 ซึ่ง โครงการหรือระเบียบต่างๆ นั้นมักจะแบ่งการพัฒนาชีวิตออกเป็นด้านต่างๆ ที่สำคัญ คือ ด้าน กายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านอนามัย ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ เป็นต้น ซึ่งแต่ละ ด้านนั้นในสังคมเอง ก็อาจมีกิจกรรมที่ดีขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนและให้คนในสังคมหรือชุมชน ได้มีส่วนร่วม และเพื่อความสะดวกในการประเมินรวมทั้งการหาทางเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแต่ละด้านนั้นจะต้องมีการประเมินที่ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงที่ต้องนำไปหาวิธีในการแก้ไขหรือ พัฒนาได้อย่างถูกต้องตามสาเหตุ

สำหรับการบัญชีบริหารนั้นเป็นการบัญชีที่มีทฤษฎีเกี่ยวกับการนำข้อมูลทั้งที่เป็นการประมาณการและเกิดขึ้นจริงมาใช้ในการบริหารเพื่อการวางแผน การควบคุม การประเมินผลเพื่อทำการปรับปรุงและแก้ไขสาเหตุที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้ ซึ่งนับว่าเป็นการบัญชีที่สนับสนุนต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างดี

การบัญชีต้นทุนกิจกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของของการบัญชีบริหารที่มีกฎเกณฑ์การจำแนกต้นทุนที่เกิดขึ้นและปันส่วนต้นทุนให้กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยอิงตามตัวหลักต้นทุนทำให้สามารถทราบได้ว่าแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีต้นทุนเกิดขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด และผลกราคำนวณนี้ทำให้กิจการก็จะทำให้ทราบว่ากิจกรรมประเภทใดมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากหรือน้อยเท่าใดและควรปันส่วนต้นทุนให้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการตามตัวหลักต้นทุนที่ใช้นั้นตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกัน ฉะนั้นแล้วหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการปันส่วนต้นทุนกิจกรรมดังกล่าวจึงสามารถนำมาใช้ในการประเมินกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาชุมชนได้โดยการแบ่งเป็นกิจกรรมออกเป็นหลายๆ ด้าน และแต่ละด้านนั้นก็จะมีกิจกรรมต่างๆ ที่ได้จัดให้กับคนในสังคม เพื่อให้คนในสังคมได้มีส่วนร่วมหรือได้รับบริการ โดยใช้ข้อมูลทางบัญชี อาจจะเป็นรายรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นจากในชุมชนมาใช้ในการคำนวณ เพื่อทราบถึงการดำเนินกิจกรรมและสามารถนำมาประเมินผลที่ได้รับว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมดังกล่าวหรือไม่ เพื่อจะได้ใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับการประมาณการทางด้านงบประมาณเพื่อวางแผนจัดกิจกรรมดังกล่าวและเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานภาครัฐ ที่มีหน้าที่ในการพิจารณาโครงการและกิจกรรมต่างๆ เพื่ออนุมัติและดำเนินการตามแผนงานต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1.2.1 เพื่อสำรวจการทำบัญชีและการนำเสนอของแต่ละชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2.2. เพื่อทราบถึงการให้ความสำคัญและการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ
- 1.2.3. ทราบถึงกิจกรรมในด้านต่างๆ ที่ชุมชนได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
- 1.2.4. เพื่อวัดผลการจัดกิจกรรมในด้านต่างๆ ของสังคมว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อสำรวจเกี่ยวกับการทำบัญชีของชุมชน เปรียบเทียบคุณค่าของกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาสังคมด้านต่างๆ ของชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ :-

1.4.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของชุมชนจากองค์กรต่างๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลของชุมชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งทางด้านจำนวนประชากรและการจัดทำบัญชีชุมชน

1.4.2 สืบค้นการทำบัญชี รายได้ที่ได้มาเพื่อการพัฒนาชุมชนทางด้านต่างๆ และรายจ่ายเพื่อทำกิจกรรมชุมชนทั้งนี้รวมถึงการจัดทำรายงานและเอกสารทางการเงินที่ได้เก็บไว้เป็นหลักฐานหรือรายงานต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือคนที่อาศัยอยู่ในชุมชน

1.4.3 รวบรวมข้อมูลทางบัญชีทั้งรายงานที่ได้จัดทำขึ้นและเอกสารทางการเงินที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการวิเคราะห์และจำแนกต้นทุนเพื่อปันให้แต่ละกิจกรรม

1.4.4 สรุปผลทางต้นทุนที่เกิดขึ้นของการดำเนินกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชน

1.4.5 สืบค้นความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้ที่อาศัยในชุมชนเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนที่ย้ายในชุมชน

1.4.6 เปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์คุณค่าของการจัดกิจกรรม ระหว่างต้นทุนกิจกรรมแต่ละกิจกรรมและความคิดเห็นผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

1.4.7 วิเคราะห์เชิงลึกของกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า

1.4.8 สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลงาน

1.5 ประโยชน์ของการวิจัย

1.5.1 ทราบถึงการจัดทำบัญชีชุมชน เพื่อการนำเสนอแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

1.5.2 ทราบถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนได้จัดเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

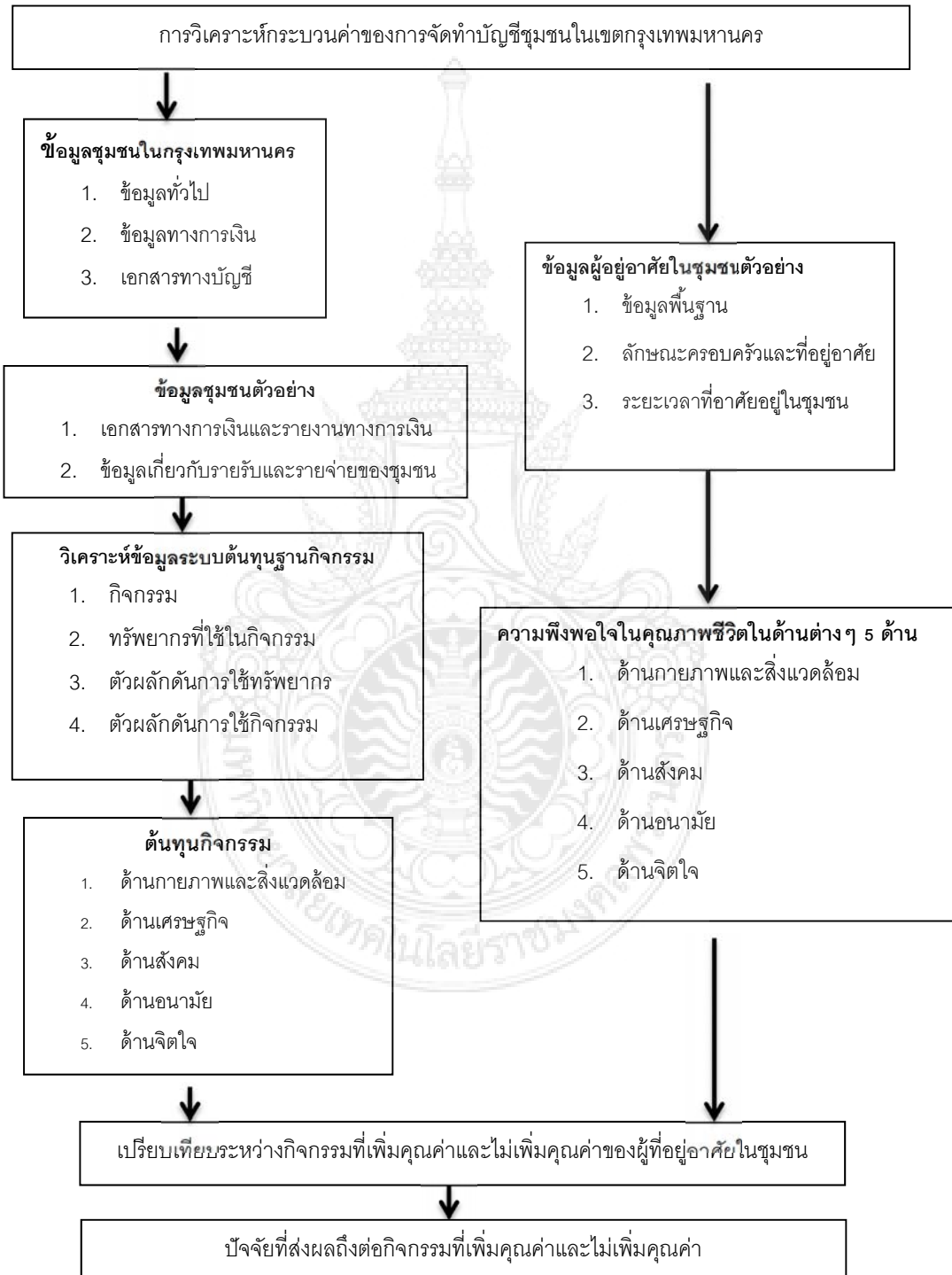
1.5.3 ทราบความต้องการของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกี่ยวกับด้านที่สำคัญและต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติม

1.5.4 นำผลการวิจัยมาประมาณการต้นทุนกิจกรรมเพื่อวางแผนและนำเสนองบประมาณต่อไป

1.6 กรอบแนวคิด

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิด

1.7 นิยามศัพท์

การบัญชีชุมชน หมายถึง การจัดบันทึกรายรับรายจ่ายที่เกี่ยวกับชุมชน ที่มีวัตถุประสงค์คือการรายงานต่อผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนหรือหน่วยงานภายนอก อาจเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานเอกชน

การพัฒนาชุมชน หมายถึง กระบวนการการดำเนินงานเพื่อให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างมีแบบแผน ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านอนามัยและด้านจิตใจโดยให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีส่วนร่วมและเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

กิจกรรมการพัฒนาชุมชนด้านกายภาพ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาสภาพบ้านเรือน อาคารและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสภาพแวดล้อมชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของประชาชนให้มีความสุข สะดวกสบาย มั่นคงปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

กิจกรรมการพัฒนาชุมชนด้านเศรษฐกิจ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างเป็นระบบในการจัดการชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนโดยเฉพาะในด้านการผลิต การบริโภค การบริหารเงินออม การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรายได้ ทุกชุมชนให้สามารถอยู่ได้อย่างพอเพียงเพื่อเป็นการสร้างโอกาสและสามารถพึ่งตนเองได้

กิจกรรมการพัฒนาชุมชนด้านสังคม หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้ประชาชนพึ่งตนเองและพัฒนาตนเอง โดยให้ผู้นำชุมชน ประชาชน และกลุ่มต่างๆ รวมตัวเพื่อประกอบกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง

กิจกรรมการพัฒนาชุมชนด้านอนามัย หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดีและสามารถหาเลี้ยงชีพได้โดยปกติสุข รวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขอนามัยของตนและปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เกิดสุขนิสัยที่ดี

กิจกรรมการพัฒนาชุมชนด้านจิตใจ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีความสามัคคี เอื้ออาทรต่อกัน

กิจกรรมคุณค่า หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์
ของการจัดกิจกรรมนั้น

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 ระบบต้นทุนฐานกิจกรรม

2.1.2 การบริหารต้นทุนทรัพยากรและต้นทุนกิจกรรม

2.1.3 การบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่แสวงหากำไร

2.1.4 การพัฒนาชุมชน

2.1.5 โครงการแผนชุมชนพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ

กรุงเทพมหานคร

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบัญชีระบบต้นทุนกิจกรรม

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 ระบบต้นทุนฐานกิจกรรม

2.1.1.1 แนวคิด

กิจกรรม คือ กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเปลี่ยนทรัพยากรที่จำเป็นต่างๆ เป็นสินค้าหรือบริการ และต้นทุนกิจกรรมนั้นก็คือค่าใช้จ่ายเพื่อทำให้เกิดกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้น แนวความคิดของระบบต้นทุนฐานกิจกรรมก็คือการคิดต้นทุนที่เกิดขึ้นเข้าไปในแต่ละกิจกรรมโดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุนและกิจกรรมและคำนวณเป็นต้นทุนของสินค้า

2.1.1.2 ศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยนำเข้า คือ ต้นทุนต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้า ได้แก่ วัตถุดิบทางตรง วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางตรง ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าใช้จ่ายในการผลิต เป็นต้น

ตัวหลักต้นทุนการใช้ทรัพยากร หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการปันส่วนต้นทุนในการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อเข้าไปในแต่ละกิจกรรมตามความสัมพันธ์ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้จะเป็นประโยชน์ในการคำนวณว่ากิจกรรมที่มีอยู่แต่ละกิจกรรม มีต้นทุนเกิดขึ้นจำนวนเท่าใด ซึ่งต้นทุนนั้นอาจจะเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค ทางด้านการติดต่อสื่อสาร หรือทางด้านอุปกรณ์และเครื่องจักรในการผลิต เป็นต้น

ตัวหลักต้นทุนใช้กิจกรรม หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการปันส่วนต้นทุนแต่ละกิจกรรมเข้าไปในสิ่งที่จะคิดต้นทุน ซึ่งการกำหนดตัวหลักต้นดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการคิดต้นทุนของแต่ละหน่วยผลิตหรือผลผลิต ดังนั้นตัวหลักต้นดังกล่าวจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและสิ่งที่จะคิดต้นทุน

ผลผลิตสินค้าหรือบริการ คือ จุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่างๆ และเป็นสิ่งที่จะต้องคิดต้นทุนต่างๆ เข้าไปเพื่อให้ทราบต้นทุนที่เกี่ยวข้อง ว่ามีต้นทุนใดที่เกิดขึ้นบ้าง

2.1.1.3 ขั้นตอนของการบัญชีต้นทุนกิจกรรม

1) การวิเคราะห์กิจกรรมและตัวหลักต้นต้นทุน เป็นการรวบรวมกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดเกี่ยวกับการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อนำมาวิเคราะห์ตัวหลักต้นต้นทุนว่าตัวหลักต้นต้นทุนใดสัมพันธ์กับกิจกรรมใดที่เกิดขึ้นเพราะเมื่อมีการปันส่วนต้นทุน จะได้ง่ายต่อการคำนวณต้นทุนแต่ละกิจกรรม และคำนวณต้นทุนกิจกรรมเข้าไปในผลผลิตสินค้าและบริการ

2) การคิดต้นทุนกิจกรรม เมื่อได้มีการระบุกิจกรรมและตัวหลักต้นที่มีความสัมพันธ์กันแล้ว ก็ถึงขั้นตอนที่จะต้องมีการรวบรวมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยจัดสรรเข้ากิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นซึ่งค่าใช้จ่ายที่ปันส่วนเข้ากิจกรรมนั้นจะต้องมีการวางระบบบัญชีเพื่อให้สามารถรวมกลุ่มค่าใช้จ่ายและสามารถจำแนกเพื่อระบุที่เกิดจากกิจกรรมใดบ้าง

3) การคำนวณต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วย หลังจากที่ได้ตัวหลักต้นกิจกรรม และต้นทุนกิจกรรมแล้วก็จะนำมาคำนวณเป็นต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วย ซึ่งตัวหลักต้นนี้จะมี ความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ได้จัดสรรต้นทุน

4) การคำนวณต้นทุนกิจกรรมเข้าสิ่งที่จะคิดต้นทุน เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการคำนวณต้นทุนแต่ละกิจกรรมเข้าไปในหน่วยที่จะคิดต้นทุนที่เป็นค่าหรือบริการ ที่เป็นผลงานของกิจกรรมนั้น ซึ่งต้องคำนึงว่าสิ่งที่จะคิดต้นทุนนั้นได้ใช้กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมากน้อยเพียงใด และปันต้นทุนที่เกิดขึ้นแต่ละกิจกรรมตามตัวหลักต้นที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่จะคิดต้นทุนนั้น

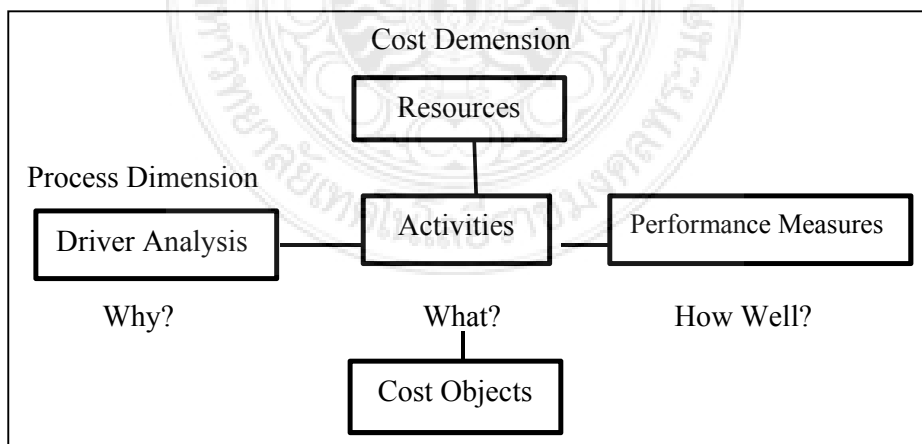
2.1.2 การบริหารต้นทุนทรัพยากรและต้นทุนกิจกรรม

2.1.2.1 โมเดลการบริหารต้นทุนกิจกรรม

Consortium of Advanced Manufacturing – International หรือ CAM-1 ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้พัฒนาโมเดลการบริหารต้นทุนกิจกรรมโดยได้แบ่งเป็น 2 มุมมองคือมุมมองในการคิดต้นทุน และมุมมองการดำเนินงาน

- มุมมองการคิดต้นทุน เป็นการศึกษาและติดตามการใช้ต้นทุนทรัพยากรที่เข้าไปเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ โดยอาศัยตัวหลักต้นทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อคำนวณต้นทุนกิจกรรม และหลังจากนั้นก็คิดต้นทุนกิจกรรมเข้าไปในสิ่งที่จะต้องคิดต้นทุน
- ภายใต้มุมมองการใช้ต้นทุนในการดำเนินงาน เป็นการพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ โดยระบุถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดกิจกรรม ต้นทุนในการทำกิจกรรมรวมทั้งผลผลิตหรือผลงานที่เกิดจากการทำกิจกรรมนั้นๆ

ภาพ 2.1 โมเดลการบริหารต้นทุนกิจกรรม

การบริหารต้นทุนทรัพยากร เป็นการรวบรวมข้อมูลทางบัญชีเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของหน่วยงานตั้งแต่การจัดหาถึงการใช้ทรัพยากรไปในแต่ละกิจกรรม ซึ่งสำหรับกิจกรรมที่ได้ใช้ระบบบัญชีต้นทุนกิจกรรมนั้น จะสามารถทราบเกี่ยวกับทรัพยากร ว่าจัดหามาเท่าไร ได้ใช้ไปเท่าไร และที่เหลืออยู่จะเป็นทรัพยากรที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในหน่วยงานเท่าใด

การวิเคราะห์ต้นทุนทรัพยากรเพื่อใช้ในกิจกรรมนั้นฝ่ายบริหารจำเป็นที่จะต้องทราบว่าทรัพยากรของหน่วยงานต่างๆ นั้นได้หามาเพียงพอกับความต้องการหรือไม่ หรือในขณะเดียวกันได้ใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือไม่ได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ดังนั้นฝ่ายบัญชีจะต้องรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ต้นทุนที่ให้การดำเนินงาน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากร

1) ฝ่ายบัญชีจะรวบรวม ข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้ทรัพยากรและที่เกี่ยวข้องในแผนก เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการผลิตทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้า กิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกระบวนการผลิต ชั่วโมงแรงงานและชั่วโมงเครื่องจักรที่ได้ใช้งานและไม่ได้ใช้งาน ตัวผลิตภัณฑ์ทรัพยากร ตัวผลิตภัณฑ์กิจกรรม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะทำให้ทราบว่ามีการใช้ทรัพยากรใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์

2) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้กิจกรรมร่วมกันตั้งแต่รายได้ ต้นทุนวัตถุดิบ ตัวผลิตภัณฑ์กิจกรรมที่ใช้ในการปันส่วนต้นทุนในแต่ละกิจกรรมให้กับสิ่งที่จะคิดต้นทุน

3) คำนวณต้นทุนโดยการปันส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรให้แก่และกิจกรรมโดยการใช้ตัวผลิตภัณฑ์ทรัพยากร และปันส่วนต้นทุนกิจกรรมให้แก่สิ่งที่จะคิดต้นทุนโดยใช้ตัวผลิตภัณฑ์กิจกรรมที่เกิดขึ้น

หลังจากขั้นตอนนี้ก็จะทราบว่าแต่ละกิจกรรมมีต้นทุนต่อหน่วยเท่าใด โดยขั้นตอนต่อไปก็จะคิดต้นทุนเข้าสิ่งที่จะคิดต้นทุน

1) คำนวณกำไรขาดทุนในการขายสินค้าซึ่งจะเป็นการแสดงรายได้แต่ละสายผลิตภัณฑ์และแสดงต้นทุนที่เกิดขึ้นซึ่งในการคำนวณต้นทุนนี้จะเรียกว่ากำไรขั้นต้นก่อนปรับปรุง และจะนำต้นทุนที่ไม่เกิดประโยชน์มาใช้ในการคำนวณด้วยเพื่อแสดงกำไรที่แท้จริง

2.1.2.3 การจัดทำงบประมาณตามกิจกรรม

การวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรที่ผ่านมานั้นจะทำให้เราทราบว่าเราจะต้องใช้ทรัพยากรเท่าใดในแต่ละกิจกรรม และมีต้นทุนเกิดขึ้นเท่าใดในการผลิตสินค้าหรือผลิตผลที่ต้องการในแต่ละระดับการผลิต ดังนั้น กิจกรรมที่ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรมก็จะสามารถนำข้อมูลนี้ไปวางแผนค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าในแต่ละเดือนได้ว่าจำเป็นต้องให้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้พอกับระดับการผลิตเท่าไร ฉะนั้นการนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำงบประมาณตามกิจกรรมนั้นสามารถสรุปขั้นตอนได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ :-

1) กำหนดว่าจะทำงบประมาณในเรื่องใด

2) เป้าหมายในการผลิตสินค้าหรือบริการนั้นจำเป็นต้องให้กิจกรรมในการผลิตใดบ้างและให้หน่วยกิจกรรมทั้งหมดกี่หน่วยแต่ละกิจกรรม และต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเป็นจำนวนเท่าไร

3) เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวแล้วก็จะทราบว่าในแต่ละกิจกรรมนั้นจำเป็นต้องจัดหาทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตเท่าใด เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการในการผลิตสินค้านี้ดังกล่าว

รูปแบบของงบประมาณตามกิจกรรม งบประมาณตามกิจกรรมแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคืองบประมาณกิจกรรมแบบคงที่ และงบประมาณกิจกรรมแบบยืดหยุ่น

3.1 งบประมาณกิจกรรมแบบคงที่ เป็นงบประมาณที่จะระบุกิจกรรมที่จำเป็นในการผลิต จำนวนตัวผลิตภัณฑ์กิจกรรมที่จะเกิดขึ้น และต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วย เพื่อนำมาคำนวณค่าใช้จ่ายรวมของกิจกรรมแต่ละงวดในการผลิต ซึ่งสามารถคำนวณค่าใช้จ่ายแต่ละกิจกรรมได้ ดังนี้

$$\text{ต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วย} \times \text{จำนวนตัวผลิตภัณฑ์กิจกรรม} = \text{งบประมาณตามกิจกรรมประจำงวด}$$

3.2 งบประมาณกิจกรรมแบบยืดหยุ่น เป็นงบประมาณที่มีการคำนวณ

เช่นเดียวกับงบประมาณกิจกรรมแบบคงที่ แต่จะแตกต่างกันตรงที่จะมีการแยกต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วย เพราะในความเป็นจริงแล้วต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจมีต้นทุนที่ผันแปรตามปริมาณการผลิตและต้นทุนคงที่ ซึ่งงบประมาณนี้จะมีการพิจารณาว่า ต้นทุนกิจกรรมต่อหน่วยจะมีต้นทุนใดบ้างที่ควรแยกเป็นต้นทุนคงที่และผันแปร เมื่อสามารถจำแนกต้นทุนได้แล้วนั้นก็ให้นำมาคำนวณต้นทุนต่องวดในงบประมาณ ดังนี้ :-

$$(\text{ต้นทุนกิจกรรมผันแปรต่อหน่วย} \times \text{จำนวนตัวผลึกต้นกิจกรรม}) + \text{ต้นทุนกิจกรรมคงที่} = \text{งบประมาณตามกิจกรรมประจำงวด}$$

เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างงบประมาณแบบคงที่และงบประมาณแบบยืดหยุ่นแล้วจะเห็นได้ว่างบประมาณแบบยืดหยุ่นจะมีความยืดหยุ่นและให้ผลการประมาณการที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่า เพราะได้จำแนกต้นทุนที่แท้จริงตามลักษณะที่เกิดขึ้นของต้นทุน

2.1.2.4 การวัดผลปฏิบัติงานด้วยต้นทุนกิจกรรม

สำหรับกิจการที่ได้นำระบบต้นทุนกิจกรรมมาใช้จะสามารถนำระบบต้นทุนชนิดนี้มาทำเป็นงบประมาณเพื่อเป็นการวางแผนในการผลิตล่วงหน้าได้ และยังสามารถนำมาเป็นตัววัดผลการปฏิบัติงานได้ด้วย ซึ่งรายงานนี้สามารถนำไปใช้เสนอให้แก่ฝ่ายบริหารเพื่อเป็นการเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้ประมาณการกับต้นทุนจริงที่เกิดขึ้น ว่ามีข้อบกพร่องหรือข้อที่ต้องปรับปรุงอย่างไร เช่น ข้อจำกัด หรือ สาเหตุที่ไม่สามารถได้ตามแผนงาน เป็นต้น

งบประมาณที่สามารถนำมาใช้ในการเปรียบเทียบนั้นเป็นหน้าที่ของแผนกบัญชีว่าอาจวัดผลการปฏิบัติงานแบบใดแบบหนึ่งโดย

- 1) เปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณตามกิจกรรมแบบคงที่
- 2) เปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณตามกิจกรรมแบบยืดหยุ่น

ตั้งที่ได้ทราบรายละเอียดในหัวข้อที่แล้วว่าประมาณการแบบคงที่นั้นอาจจะไม่ยืดหยุ่น ละเอียดผลออกมาไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะระดับการผลิตที่คงที่นั้นอาจจะไม่ได้ตรงกับระดับการผลิตจริงที่ทำการผลิต ดังนั้น การเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณกิจกรรมแบบยืดหยุ่นจะสามารถบ่งบอกถึงสาเหตุที่ควรปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

2.1.2.5 การวิเคราะห์ต้นทุนการเพิ่มคุณค่าในกิจกรรม

กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสินค้านั้นมักจะมีต้นทุนในการใช้ทรัพยากรหลายชนิด และเป็นจำนวนมาก ดังนั้นแล้วการลดต้นทุนก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะสามารถสร้างกำไรที่เพิ่มมากขึ้นให้กับกิจการได้ ซึ่งการลดต้นทุนนี้จะต้องพิจารณากิจกรรมที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่เพิ่มคุณค่าหรือไม่เพิ่มคุณค่า เพื่อลดต้นทุนกิจกรรมที่ไม่มีความจำเป็นหรือไม่เพิ่มคุณค่าให้น้อยลง

กิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่าในการผลิตนั้นมักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นหรือได้เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต การที่ใช้ทรัพยากรได้ไม่คุ้มค่าอาจจะเกิดอุบัติเหตุที่เสียหาย กำลังการผลิตที่สูญเสียไป หรือการตรวจสอบคุณภาพเป็นต้น ดังนั้นแล้วเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารที่จะต้องมึวิธีในการลดต้นทุนประเภทนี้และนำต้นทุนดังกล่าวไปเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้ามากขึ้น

การวิเคราะห์กิจกรรมดังกล่าวในลักษณะนี้เป็นการวัดถึงประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้บริหารพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยจะให้ความสนใจกับกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและทำการกำจัดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่าเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทำให้ต้นทุนสูงขึ้นโดยที่ไม่จำเป็น

2.1.3 การบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่แสวงหากำไร

การบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่แสวงหากำไรเป็นการจัดบันทึกเกี่ยวกับการดำเนินงานในรูปแบบของตัวเงินสำหรับองค์กรหรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่วนรวมโดยไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะแสวงหากำไร ดังนั้นแล้วรายรับและรายจ่ายจึงแตกต่างกับองค์กรธุรกิจและการบัญชีที่จัดทำขึ้นนั้นก็มีความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน และมีการปรับให้เหมาะกับลักษณะการดำเนินงานดังกล่าว

รายรับของกิจการที่ไม่แสวงหากำไรนี้อาจได้จากบุคคลหรือองค์กร ที่อาจสามารถใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและต้องการของกิจการ หรือตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดมาแล้วโดยการดำเนินงานทางด้านบัญชีนั้นอาจมีเหรียญเป็นผู้ที่รับผิดชอบทางการเงินและบัญชี ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสมสำหรับกิจการที่ไม่แสวงหากำไรคือ ระบบบัญชีเงินกองทุน

2.1.3.1 การบัญชีเงินกองทุน

การบัญชีเงินกองทุน หมายถึงระบบบัญชีที่ได้จำแนกกองทุนแต่ละกองทุนออกจากกันโดยแยกกันตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกองทุนเพื่ออำนวยความสะดวกการใช้จ่ายแต่ละกองทุนให้ตรงไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกองทุนนั้น ซึ่งกองทุนที่นิยมแบ่งกัน ได้แก่

1. กองทุนหมุนเวียนหรือกองทุนดำเนินงานทั่วไป (Current or General Fund) เป็นกองทุนที่ใช้สำหรับการดำเนินงานโดยทั่วไปโดยไม่ได้จำกัดขอบเขตของการใช้จ่าย
2. กองทุนพิเศษ (Special Fund) เป็นกองทุนที่จัดตั้งเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างและจำแนกกองทุนดังกล่าวไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ไม่ได้
3. กองทุนหาผลประโยชน์ (Endowment Fund) เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อขายอดดอกผลมาใช้จ่าย อาจกำหนดว่าจะจ่ายค่าใช้จ่ายจากตัวเงินทุนไม่ได้หรือจ่ายค่าใช้จ่ายได้จากเงินทุนและดอกผล
4. กองทุนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (Plant Fund) เป็นกองทุนเพื่อจัดการเกี่ยวกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

1.2.1.3.1 เกณฑ์ในการบันทึกบัญชี

สำหรับกิจการที่ไม่ได้แสวงหากำไรนั้นมักนิยมใช้เกณฑ์คงค้างในการบันทึกบัญชี แต่ถ้ากิจการนั้นเป็นกิจการที่มีขนาดเล็ก ไม่มีรายการค้างรับค้างจ่าย เจ้าหนี้ หรือ ลูกหนี้ อาจจะบันทึกบัญชีเป็นเกณฑ์เงินสด แต่ถ้าหากมีรายการใดที่จำเป็นที่จะต้องมีการบันทึกรับรู้รายการค้างรับค้างจ่ายใด ก็อาจจะเพียงเขียนบันทึกเป็นรายการเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบไว้ตั้งนั้นแล้ว การที่กิจการประเภทนี้จะบันทึกบัญชีโดยใช้เกณฑ์อะไร ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับกิจการนั้น

1.2.1.3.1 วิธีการบันทึกบัญชี

การบันทึกบัญชีแบ่งออกตามลักษณะการบริหารงาน ดังนี้ :-

1. บริหารงานแบบกองทุนเดี่ยว มักเป็นกิจการขนาดเล็ก ซึ่งมีการรวมกิจการต่างๆ ไว้ในกองทุนหมุนเวียนกองทุนเดี่ยว มีการหารายได้ประจำปี เพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในรอบปีนั้นที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งอาจจะระดมทุนจากการบริหาร หรือเรียกเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกรายปี ซึ่งกิจการอาจเลือกให้วิธีการบัญชีที่สะดวก ง่าย ไม่ซับซ้อน หรือวิธีการเช่นเดียวกับธุรกิจการค้าทั่วไป

2. บริหารงานแบบหลายกองทุน ส่วนใหญ่มักเป็นกิจการที่ไม่แสดงหากำไรขนาดใหญ่ มีกิจการและวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายตามแหล่งที่มาของเงินทุน ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องแยกกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ตามแต่ละกองทุนที่ได้มานั้น ซึ่งแต่ละกองทุนถือว่าเป็นหน่วยบัญชีที่แยกจากกัน ใช้ระบบบัญชีที่รับรองทั่วไป คือเกณฑ์คงค้างซึ่งการอาจมีการรายงานรายรับรายจ่ายแยกเป็นรายกองทุน เป็นต้น

2.1.3.2 การบัญชีสำหรับมูลนิธิหรือสมาคม

มูลนิธิหรือสมาคมมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีโดยนำหลักการบัญชีมาใช้เพื่อให้บริการเงินแสดงฐานะที่ใกล้เคียงกับฐานะที่แท้จริงมากที่สุด และให้คณะกรรมการได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการวางแผนต่อไป

2.1.3.2.1 การรับรู้รายได้ มูลนิธิหรือสมาคมมักมีรายได้มาจากดอกเบี้ยเงินปันผล เงิน หรือสินทรัพย์ที่ได้จากการบริจาค จึงกำหนดให้รับรู้ตามเกณฑ์เงินสดเนื่องจากดอกเบี้ยอาจมีจำนวนน้อยไม่มีผลกระทบต่อฐานะทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ และเพื่อป้องกันมิให้เกิดความไม่แน่นอน เพราะการบริจาคมันไม่ใช่ว่าจะรับรู้ประจำที่จะสามารถคาดถึงความเป็นไปได้รวมถึงจำนวนเงินที่แน่นอน

2.1.3.2.2 การรับรู้ค่าใช้จ่าย มูลนิธิหรือสมาคมมีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีให้ครบถ้วน ทั้งค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปแล้ว และค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระด้วยสินทรัพย์ จึงได้กำหนดให้รับรู้ว่าเกณฑ์คงค้าง

ชุมชนบางชุมชนได้ใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวมาบันทึกบัญชีเพื่อแสดงรายรับ-รายจ่าย เพราะเป็นการแสดงข้อมูลที่สมเหตุสมผลและน่าเชื่อถือมากกว่าที่จะรับรู้ตามเกณฑ์เงินสดเพียงวิธีเดียว

2.1.4 การพัฒนาชุมชน

ความหมายของการพัฒนาชุมชน

มีผู้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนแตกต่างกันไป ดังนี้ :-

สุวิทย์ ยິงวรพันธ์ (2509) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาชุมชน คือ กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ทั้งนี้ โดยประชาชนเข้าร่วมมือและริเริ่มดำเนินงานเอง และสรุปความหมายของการ “พัฒนาชุมชน” ไว้ดังนี้ คือ

1. การปรับปรุงส่งเสริมให้ชุมชนหนึ่งดีขึ้นหรือมีวิวัฒนาการดีขึ้น
2. การส่งเสริมให้ชุมชนนั้นๆ มีวิวัฒนาการดีขึ้น คือ เจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
3. การพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องพัฒนาทางด้านวัตถุและพัฒนาจิตใจ
 - 3.1 การพัฒนาด้านวัตถุ คือ การสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดมีหรือเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เห็นได้โดยแจ้งชัด เช่น การส่งเสริมด้านการผลิต การส่งเสริมระบบขนส่ง การคมนาคม การชลประทาน และด้านอื่นๆ
 - 3.2 การพัฒนาด้านจิตใจ คือ การสร้างความเจริญ โดยมุ่งจะให้การศึกษาอบรมประชาชน ซึ่งรวมทั้งการให้การศึกษาตามโรงเรียน มหาวิทยาลัย ตามโครงการของกระทรวงศึกษาธิการและการศึกษานอกระบบโรงเรียน

Arthur Dunham กล่าวว่า การพัฒนาชุมชน คือ การรวบรวมกำลังดำเนินการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนให้มีความเป็นปึกแผ่น และดำเนินงานไปในแนวทางที่ตนเองต้องการ โดยอาศัยความร่วมมือกำลังของประชาชนในชุมชนนั้นในการช่วยเหลือตนเองและร่วมมือกันดำเนินงาน และต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากหน่วยงานภายนอก

องค์การสหประชาชาติ (2505) ให้คำจำกัดความว่า การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการซึ่งประชาชนทั้งหลายได้พยายามรวบรวมกันทำเองและมาร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเพื่อที่จะทำให้สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ เจริญดีขึ้นและผสมผสานชุมชนเหล่านั้นเข้าเป็นชีวิตของชาติและเพื่อที่จะทำให้ประชาชนอุทิศกาย ใจ ความคิด ความรู้ และทรัพย์ เพื่อความเจริญเติบโตของชาติอย่างเต็มที่

องค์การบริหารวิเทศกิจของสหรัฐอเมริกา (2505) ให้คำจำกัดความว่า การพัฒนาชุมชน เป็นขบวนการแห่งการกระทำทางสังคม ซึ่งประชาชนในชุมชนนั้นร่วมกันจัดการวางแผน และลงมือกระทำการเอง พิจารณาให้รู้ชัดว่า กลุ่มหรือชุมชน การพัฒนาจึงอาจเรียกได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่พึงปรารถนา (Desired Change) หรือการเปลี่ยนแปลงที่ถูกพอกพูนด้วยค่านิยม (Value Loaded Change) ตามระบบค่านิยมของชุมชนซึ่งเป็นเครื่องกำหนดควมมีคุณค่าหรือไร้คุณค่าของสิ่งต่างๆ

ไพฑูรย์ เครือแก้ว (2518) ให้ทัศนะว่า การพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่จะทำให้ชีวิตทุกด้านของชาวชนบทมีการเจริญก้าวหน้าขึ้นพร้อมๆ กัน

สาย หุตเจริญ (2512) ให้ความหมายว่า การพัฒนาชุมชน เป็นวิธีการสร้างชุมชนให้เจริญโดยอาศัยกำลังความสามารถของประชาชนและความช่วยเหลือของรัฐบาลร่วมกัน

พัฒน บุญยรัตพันธ์ (2515) ให้ทัศนะว่า การพัฒนาชุมชน เป็นขบวนการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือน ยั่วยุ และส่งเสริมประชาชนในชนบท ให้เกิดความคิดริเริ่มขึ้นและเสริมสร้างท้องถิ่นให้ก้าวหน้า ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการดูแลตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555 ให้ความหมายคำว่า **“การพัฒนาชุมชน”** เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างมีแบบแผนทั้งกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม อนามัยและจิตใจ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

สรุปได้ว่า **“การพัฒนาชุมชน”** หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนในชุมชนร่วมกันดำเนินการตั้งแต่ขั้นต้นการคิด วางแผน ระดมทรัพยากร ลงมือปฏิบัติ รับผิดชอบต่อส่วนรวม ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่กำหนด ซึ่งชุมชนอาจดำเนินการเอง หรือขอความร่วมมือจากภาคีต่างๆ ได้ โดยหวังผลเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนในด้านต่างๆ

2.1.5 โครงการแผนชุมชนพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกรุงเทพมหานคร

แผนชุมชนพึ่งตนเองฯ เป็นเครื่องมือการพัฒนาชุมชน ในการวางแผนของชุมชนโดยประชาชนในชุมชนรวมตัวกันเพื่อร่วมคิด กำหนดแนวทาง และกิจกรรมพัฒนาของชุมชนเอง โดยยึดหลักการพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพิงจากภายนอก ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพของการใช้ทรัพยากร

ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจากภายในและภายนอกชุมชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำให้การดำเนินการพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทาง เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการชุมชน เพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนในด้านต่างๆ ทั้งนี้ กรุงเทพมหานคร โดยสำนักพัฒนาสังคมได้กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การพัฒนาไว้ 5 ด้าน ดังนี้ :-

1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม พัฒนาให้ชุมชนเป็นชุมชนสะอาด สวยงาม มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนนหนทางและสิ่งแวดล้อมที่ดี
2. ด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีอาชีพ เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และการเกิดกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์
3. ด้านสังคม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมคิด ร่วมทำและร่วมรับประโยชน์ การฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม การป้องกันและแก้ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เสริมสร้างการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
4. ด้านอนามัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้มีสุขภาพดีและสามารถอยู่ได้โดยปกติสุข รวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง และปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างถูกต้อง
5. ด้านจิตใจ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพจิตในที่ดี การพัฒนาจิตใจ สติปัญญา การปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมและหลักคำสอนของศาสนา

อย่างไรก็ดีในการพัฒนาทุกด้านได้ส่งเสริมให้ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินงานอยู่และปฏิบัติของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง ได้แก่ ความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันโดยมีรูปแบบการดำเนินโครงการฯ ลักษณะเดียวกันในทั้ง 6 บริบทของชุมชนกรุงเทพมหานคร คือ ชุมชนแออัด ชุมชนเมือง ชุมชนชานเมือง เคหะชุมชน ชุมชนอาคารสูง และชุมชนหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งกำหนดให้ชุมชนดำเนินการจัดทำแผนชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาในชุมชน และนำเสนอกรุงเทพมหานครเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (ในสมัยอภิรักษ์ โกษะโยธิน) ได้กำหนดเป้าหมายให้ชุมชนที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 1 จำนวนชุมชนละไม่เกิน 1,000,000.- บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ม.ร.ว. สุขุมพันธุ์ บริพัตร มีนโยบายให้ดำเนินการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม

โดยการส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับแผนชุมชนเป็นหลัก และสนับสนุนงบประมาณให้แก่ปัญหาต่างๆ ของชุมชน ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแกนหลักของการพัฒนาชุมชนและในบางกิจกรรมที่ชุมชนไม่สามารถทำเองได้ก็สามารถขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกได้ อีกทั้งยังสามารถนำแผนของชุมชนเข้าเป็นแผนงาน/โครงการของทางราชการได้อีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยจะขอแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบัญชีระบบต้นทุนกิจกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบัญชีระบบต้นทุนกิจกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาถึงการนำหลักเกณฑ์และทฤษฎีมาจัดเป็นกิจกรรมต่างๆ เพื่อจะนำต้นทุนที่เกิดขึ้นมาคำนวณเพื่อเป็นต้นทุนแต่ละกิจกรรม ซึ่งการนำหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีดังกล่าวนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมและง่ายต่อการปันส่วนต้นทุนหรือการนำไปแสดงในรายงานอย่างสมเหตุสมผล และผลของการคิดต้นทุนกิจกรรมนั้นยังสามารถที่จะแยกต้นทุนที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่าเพื่อประโยชน์ในการวางแผนเพื่อควบคุมและป้องกันค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ซึ่งการศึกษาดังกล่าวมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กัญญารัตน์ อินโน (2550) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาลสูงเม่นโดยการวิจัยนี้ได้วิเคราะห์กิจกรรมออกเป็น 4 กิจกรรมโดยศึกษาจากกระบวนการหลัก ตั้งแต่แรกรับจนกระทั่งจำหน่าย คือ กิจกรรมด้านบริการพยาบาล กิจกรรมด้านบริหารการพยาบาล กิจกรรมด้านสนับสนุนบริการ กิจกรรมด้านพัฒนาคุณภาพ ซึ่งการแบ่งกิจกรรมดังกล่าวเพื่อวัดผลนั้นสอดคล้องกับมาตรฐานกระบวนการหลักของสถาบันรับรองคุณภาพ (HA : Hospital Accreditation) และมาตรฐานการปฏิบัติในการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาล ของกองการพยาบาล (กองการพยาบาล 2542 ,97-129) ผลการรวมรวมต้นทุนและวิเคราะห์เพื่อป้อนเข้าสู่กิจกรรมแต่ละกิจกรรมแล้วพบว่าต้นทุนรวมทั้งหมดของงานผู้ป่วยในเท่ากับ 7,027,259.97 บาท ซึ่งต้นทุนที่สูงที่สุดคือต้นทุนค่าแรง และต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลืองซึ่งได้รวมต้นทุนค่ายาด้วย คือ 2,952,800.00 บาท และ 2,329,812.01 บาทตามลำดับ

คิดเป็นร้อยละ 41.93 และ 40.69 ซึ่งเมื่อได้ปันส่วนต้นทุนเข้ากิจกรรมแล้วพบว่ากิจกรรมด้านบริการพยาบาลมีต้นทุนสูงที่สุดคือ 5,979,682.71 หรือร้อยละ 84.91 ของต้นทุนงานผู้ป่วยในทั้งหมด ส่วนต้นทุนกิจกรรมด้านบริหารพยาบาล ด้านสนับสนุนบริการและด้านพัฒนาคุณภาพ เท่ากับ 548,408.95 259,365.88 และ 239,802.43 บาท หรือร้อยละ 7.79 3.89 และ 3.41 ตามลำดับ ดังนั้นกิจกรรมการบริการจะมีต้นทุนที่สูงเนื่องจากใช้บุคลากรในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเป็นระยะเวลาและมิตินทุนในการจ้างสูงจึงส่งผลทำให้เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งมีปริมาณกิจกรรมการพยาบาลที่น้อยกว่า

พัทธนันท์ เวศวิฑูรย์ (2547) ได้ศึกษา การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรมในอุตสาหกรรม:กรณีศึกษา โรงงานทอผ้า ซึ่งได้มีการคิดต้นทุนแบบเก่าดังนั้นจึงมีการวิเคราะห์และระบุกิจกรรมดังกล่าวเพื่อคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์ โดยหลักเกณฑ์ในการระบุกิจกรรมนั้นได้ระบุกิจกรรมตามหน้าที่งานที่เรียกว่า “Functional Decomposition” คือระบุกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์คือง่ายต่อการคิดต้นทุน รวบรวมรายการกิจกรรมที่ไม่สำคัญหรือมีสัดส่วนมูลค่าเพียงเล็กน้อยเป็นกิจกรรมเดียวกันเพื่อลดความซับซ้อนในการจัดทำระบบ ABC ซึ่งบริษัทดังกล่าวสามารถวิเคราะห์กิจกรรมได้ 4 กิจกรรมคือ กิจกรรมไซริง กิจกรรมการทอผ้าและร้อยตะกรอ กิจกรรมการกรอผ้า กิจกรรมการตรวจสอบคุณภาพ สำหรับการที่จะคิดต้นทุนการผลิตของผ้าทอทั้ง 12 ชนิด ซึ่งเมื่อคิดต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรมดังกล่าวแล้วจะได้ต้นทุนต่อหลา เท่ากับ 0.3827 0.9783 0.2050 และ 0.0965 บาท ตามลำดับ และมีต้นทุนวัตถุดิบทางตรงแตกต่างกันตามชนิดของวัตถุดิบของชนิดผ้านั้น แต่ขณะเดียวกันต้นทุนแรงงานทางตรงมีต้นทุนต่อหลา เท่ากันคือ 0.4294 บาท เมื่อมีการคำนวณต้นทุนสินค้าโดยใช้ฐานต้นทุนกิจกรรมแล้วพบว่า มีผลต่างของการคิดต้นทุนพลาดถึง 473,496.80 บาท และยังทราบถึงต้นเหตุของกิจกรรมที่มีต้นทุนที่ไม่สร้างคุณค่าคือการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องจักรมากในแต่ละเดือนแล้วยังสามารถแยกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละหน่วยงานได้ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันในโรงงานได้อย่างจริงจัง

ศศิธร พึ่งลัดดา (2548) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรม:กรณีศึกษา บริษัท ABC โดยได้ศึกษาเฉพาะต้นทุนบริการส่วนที่เป็นต้นทุนทางอ้อมซึ่งจำแนกต้นทุนบริการเป็นต้นทุนทางตรงเป็นค่าใช้จ่ายของหน่วยงานปฏิบัติการที่สามารถปันต้นทุนได้โดยตรงและต้นทุนทางอ้อมเป็นของหน่วยงานที่สนับสนุนการปฏิบัติการซึ่งไม่สามารถระบุเข้าหน่วยงานได้โดยตรง ซึ่งเมื่อมีการวิเคราะห์เพื่อการระบุกิจกรรมแล้วก็สามารถแบ่งได้ว่าบริษัทมีกิจกรรมที่

จำเป็นทั้งหมด 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมการพัฒนาและบริการ กิจกรรมการปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์กิจกรรมออกไปแฉ่งหนี กิจกรรมการเก็บอุปกรณระบบโครงข่าย กิจกรรมการจัดซื้อ และกิจกรรมการบริหารงานทั่วไป ซึ่งผลจากการวิเคราะห์กิจกรรมนั้นจะทราบว่ามีการกำหนดกิจกรรมที่ไม่ละเอียดเพียงพอและทำให้การกำหนดกิจกรรมไม่ค่อยมีความชัดเจน และผลจากการวิเคราะห์กิจกรรมดังกล่าวยังที่จะสามารถระบุได้ว่ามีลักษณะการเพิ่มมูลค่าในการบริการหรือไม่ ระหว่าง 6 กิจกรรมนั้น มีกิจกรรมการเก็บอุปกรณระบบโครงข่ายที่ไม่เพิ่มมูลค่าและส่งผลให้มีต้นทุนในการบริการที่สูงโดยไม่ได้จำเป็นโดยได้แนะนำว่าควรจะนำเอาระบบ Just in time (JIT) มาใช้ หลังจากที่ได้มีการคำนวณต้นทุนตามระบบฐานกิจกรรมแล้วพบว่าวิธีการปันส่วนต้นทุนแบบเดิมมีการปันส่วนค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการคิดเป็นต้นทุนทำให้ต้นทุนบางบริการสูงกว่าความเป็นจริง เช่น การบริการโทรศัพท์พื้นฐาน และในขณะเดียวกันบางบริการมีต้นทุนที่ต่ำเกินไป เช่น บริการวงจรระบบดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารจะสามารถทราบได้ถึงสาเหตุที่เกิดต้นทุนที่แท้จริงจะสามารถนำไปบริหารเพื่อลดต้นทุนที่ไม่เพิ่มมูลค่าให้แก่การบริการได้ และตั้งราคาขายได้สมเหตุสมผลกว่า

กิตติภัก วิสุทธิแพทย์ (2547) ได้ศึกษา การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรมกับโรงงานผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนผลการศึกษาพบว่าโรงงานผลิตได้มีการคิดต้นทุนแบบเดิมคือการจัดสรรค่าใช้จ่ายการผลิตตามชั่วโมงแรงงานทางตรง หรือชั่วโมงการใช้เครื่องจักร ซึ่งเมื่อได้มีการประยุกต์การคิดต้นทุนฐานกิจกรรมสามารถวิเคราะห์กิจกรรมได้ดังนี้ คือ กิจกรรมการผลิต กิจกรรมการสนับสนุนการผลิต กิจกรรมการปรับตั้งเครื่องจักร ต้นทุนกิจกรรมการซ่อมสร้างเครื่องมือและอุปกรณ์ กิจกรรมการขนย้ายวัสดุ กิจกรรมการตรวจสอบคุณภาพ กิจกรรมการควบคุมวัสดุ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสามารถระบุกิจกรรมย่อยและทราบถึงต้นทุนแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้ และได้แบ่งคุณค่าของกิจกรรมเป็น 4 ระดับ คือ A B C และ D ซึ่งระดับ A หมายถึงกิจกรรมที่สร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและไม่ควรตัดออก ระดับ B คือ กิจกรรมที่สร้างคุณค่าให้กับสินค้า แต่สามารถตัดออกหรือลดกิจกรรมได้ในอนาคตระดับ C คือกิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าแต่มีความจำเป็นในการผลิตสินค้า และ ระดับ D เป็นกิจกรรมที่ไม่สร้างคุณค่าให้แก่สินค้าจำเป็นที่จะต้องกำจัดออกไปในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งกิจกรรมย่อยทั้งหมดที่ระบุได้นั้นมี 27 กิจกรรม 19 กิจกรรมย่อยที่อยู่ในระดับ B และ 8 กิจกรรมย่อย ที่อยู่ในระดับ C และผลการวิจัยก็สามารถระบุแนวทางการจัดการและเทคนิคในการนำไปใช้ได้เพื่อวางแผนต่อไป

อธิษฐาน ส่งตรง (2552) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตโดยใช้วิธีต้นทุนกิจกรรมของบริษัท มินิแบ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งได้ศึกษาเพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อคำนวณต้นทุนของกิจกรรมของผลิตภัณฑ์แกนหมุนหัวอ่านฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ผลิตภัณฑ์ A ขนาดรุ่น 3.5 นิ้วของกระบวนการผลิตชิ้นส่วนประกอบฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่ากระบวนการดังกล่าวประกอบด้วย 9 กระบวนการกิจกรรม คือ กิจกรรมการทำสัญลักษณ์บนชิ้นงาน กิจกรรมการล้างทำความสะอาดชิ้นงาน กิจกรรมการล้างทำความสะอาดถาดบรรจุ กิจกรรมการประกอบชิ้นงานเป็นผลิตภัณฑ์ กิจกรรมการนำชิ้นงานเข้าเครื่องอบ กิจกรรมการตรวจสอบผลิตภัณฑ์บนเครื่อง กิจกรรมการตรวจสอบผลิตภัณฑ์โดยกล้อง กิจกรรมการบรรจุผลิตภัณฑ์ในถุงพลาสติกและกิจกรรมการบรรจุผลิตภัณฑ์ลงกล่อง ซึ่งเมื่อมีการคิดต้นทุนเข้ากิจกรรมแต่ละกิจกรรมและวิเคราะห์คุณค่าของแต่ละกิจกรรมย่อย จึงทำให้ทราบว่ากิจกรรมการตรวจสอบชิ้นงานโดยเครื่องจักรอัตโนมัติ และกระบวนการล้างชิ้นงานและกิจกรรมการล้างถาดบรรจุเป็นกิจกรรมที่มีสัดส่วนต้นทุนกิจกรรมสูงสุด กิจกรรมตรวจสอบชิ้นงานนั้นจะมี 4 กิจกรรมย่อยที่ไม่เพิ่มคุณค่าในสัดส่วนต้นทุนที่สุดสุดคือ 25.28 % ที่เกิดจากค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรซึ่งควรมีการทบทวนมาตรฐานระยะเวลาการผลิต Cycle Time สำหรับกิจกรรมกระบวนการล้างทำความสะอาดชิ้นงานและล้างถาดบรรจุนั้นพบว่า มี 3 กิจกรรมย่อยที่ไม่เกิดคุณค่า คือ กิจกรรมนำแกนปลอกชิ้นงานหรือถาดบรรจุใส่เครื่องล้าง กิจกรรมที่พนักงานรอชิ้นงานและถาดออกจากเครื่องล้าง และกิจกรรมที่พนักงานนำชิ้นงานไปส่งเครื่องประกอบ ซึ่งทางแก้ไขคือลดการเคลื่อนย้ายชิ้นงานเพื่อลดเวลาในการปฏิบัติงานของพนักงาน

พ.ต.ท.หญิง ปรียานุช บุญเฉลิมวิเชียร (2546) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาล:กรณีศึกษา ห้องตรวจโรคเด็ก งานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมได้แก่ต้นทุนค่าแรงของบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้องตรวจโรคเด็ก งานกุมารเวชกรรม ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง เวชภัณฑ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ ค่าสาธารณูปโภค และเงินเดือนบุคลากรพยาบาลซึ่งไม่รวมถึงเงินเดือนแพทย์เพื่อนำมาคำนวณและคิดเข้ากิจกรรมซึ่งกิจกรรมทางตรงมีทั้งหมด 3 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมการพยาบาลก่อนตรวจ มี 11 กิจกรรมย่อย กิจกรรมระยะตรวจ มี 17 กิจกรรมย่อยและกิจกรรมหลังตรวจมี 5 กิจกรรมย่อย ขณะเดียวกันกิจกรรมทางอ้อมมี 2 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมการพยาบาลก่อนตรวจ มี 8 กิจกรรมย่อย และกิจกรรมการพยาบาลหลังตรวจมี 4 กิจกรรมย่อย หลังจากมีการคำนวณต้นทุนกิจกรรมแล้วพบว่ากิจกรรมหลักที่เป็นกิจกรรมการพยาบาลระยะตรวจ มีต้นทุนต่อ

หน่วยกิจกรรมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 23,180.87 บาท เนื่องจากต้องใช้บุคลากรพยาบาลที่เป็นวิชาชีพ มีประสบการณ์สูงและกิจกรรมนี้เป็นการปฏิบัติกิจกรรมเฉพาะราย ส่งผลให้ใช้เวลานานในการ ปฏิบัติกิจกรรม รวมถึงใช้กิจกรรมที่มีต้นทุนสูง ดังนั้น ผลจากการทำวิจัยชิ้นนี้สามารถนำไปใช้เพื่อ การบริหารในการลดต้นทุนทางด้านทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดทั้งทรัพยากรในห้องตรวจโรคเด็ก การบริหารบุคลากร และใช้ในการกำหนดค่าบริการเบื้องต้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

อัญชลี ภัทรพงศ์สินธุ์ (2543) ได้ทำการศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมและ เศรษฐกิจที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนแออัดวัดหนองใหญ่และ เคนะรัชดาออบเงิน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร การเก็บข้อมูลนั้นจะเก็บตามหน่วยที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลคือ หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยการ ใช้แบบสอบถามและให้คะแนนระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้าน เศรษฐกิจ ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสุขภาพอนามัย ผลจากการศึกษาคุณภาพชีวิตของ ชุมชนแออัดดังกล่าว สรุปได้ว่า ชุมชนดังกล่าวมีคุณภาพชีวิตทางด้านบวก น้อยกว่าร้อยละ 50 คือ ครัวเรือนไม่มีปัญหาหนี้สิน มีอุปกรณ์สำหรับดับเพลิงเพียงพอ ชุมชนมีทางเดินเท้าที่สว่าง มี ถนนที่ให้แสงสว่างเพียงพอและไม่มีคนมั่วสุมเล่นการพนัน ส่วนในด้านคุณภาพชีวิตด้านลบมี มากกว่า 60 ขึ้นไป คือในครัวเรือนส่วนใหญ่ทำงานรับจ้างทั่วไป และมีผู้เสพยา บุหรี่ สิ่งเสพติด อื่นๆ เป็นประจำมีร้อยละ 66.7 และ 62.9 ตามลำดับ และน้อยกว่าร้อยละ 50 ลงมา ได้แก่ใน ครัวเรือนที่มีผู้เล่นการพนัน มีร้อยละ 41.0 และเมื่อมีปัญหาขัดแย้งในครัวเรือนมีการใช้เสพยา บุหรี่และสิ่งเสพติดอื่นๆ เพิ่มขึ้น การใช้คำพูดหยาบคาย ทำลายข้าวของเสียหาย สมาชิกหนีออก จากบ้าน และทำร้ายร่างกาย มีอัตราส่วนร้อยละ 39.5 29.5 14.3 12.4 และ 10.5 ตามลำดับ ดังนั้นคุณภาพชีวิตของชุมชนที่ต้องรับการปรับปรุงคือมีคนมั่วสุมเล่นการพนัน มีแสงสว่างสำหรับ ทางเดินเท้าและถนนเพียงพอ มีอุปกรณ์ดับเพลิงเพียงพอ และครัวเรือนไม่มีปัญหาหนี้สิน และ คุณภาพชีวิตด้านลบที่ควรปรับปรุงให้ลดลงคือ ในครัวเรือนมีสมาชิกส่วนใหญ่ทำงานรับจ้าง ทั่วไป และมีผู้เสพยา บุหรี่ สิ่งเสพติดอื่นๆ เป็นประจำ รายได้ในครัวเรือนเพียงพอต่อรายจ่ายใน ครัวเรือนและในครัวเรือนควรมีการออมทรัพย์

วิสิฐ กิตติอุดม (2550) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนชอย พัฒนาเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยการสอบถามจากประชาชนที่ พักอาศัยอยู่ในชุมชน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความตระหนักเรื่องการมีส่วน

ร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับการมีส่วนร่วมดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่าคนในชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่ การดำเนินการ การรับรู้ข่าวสาร การมีความคิดร่วมติดตามและประเมินผล การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สรุปว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ขณะเดียวกันลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะในงานวิจัยชิ้นนี้คือผู้นำชุมชนความกระตือรือร้นและชักจูงให้เกิดพลังการทำงานของคนในชุมชนให้มีความคิด และตระหนักถึงการพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพราะการพัฒนาชุมชนนั้นคือการที่คนในชุมชนมีความคิดริเริ่มที่จะเสริมสร้างเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เจริญก้าวหน้าไปในทางที่ดีขึ้น

วัชรวิ ธรรมวิเศษ (2554) ได้ศึกษาบทบาทของกรรมการชุมชนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลคือชุมชนในเขตบางซื่อ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่แบ่งเป็น 3 ด้านคือ สิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางด้านสังคมมากที่สุดเพราะเป็นการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตเป็นบทบาทที่มีการดำเนินการไม่ซับซ้อนของการดำรงชีวิตของชุมชน ได้แก่ การเชิญชวนร่วมวันสำคัญต่างๆ การร่วมมือทางการเมือง การส่งเสริมวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนบทบาทการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพนั้นอยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากการพัฒนาทางด้านนี้เป็นการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมจึงสามารถทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนสามารถตระหนักปัญหาที่เกิดขึ้นและทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมขึ้นมาได้รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ และสิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากการพัฒนาในด้านนี้จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์ภายนอก ทั้งประชาชนยังขาดความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรอื่นๆ รวมถึงความพร้อมของการทำหน้าที่ของกรรมการชุมชนและผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ครบทุกด้าน

เจษฎา เปี่ยมคุ้ม (2550) ได้ทำศึกษาทางเลือกในการพัฒนาชุมชนหลังวัดปทุมวนาราม เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากประชากรชุมชนปทุมวนาราม ซึ่งมีจำนวน

2,741 คน หรือประมาณ 714 ครัวเรือน เพื่อวิเคราะห์สภาพการพัฒนา ปัญหา และองค์ประกอบของชุมชนทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมและเสนอทางเลือกในการพัฒนาชุมชน ซึ่งผลการศึกษพบว่า ลักษณะทางกายภาพของชุมชนนั้นมีลักษณะเป็นชุมชนแออัด สภาพที่อยู่และสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรม แออัด สกปรก และมีปัญหาน้ำท่วมในบางพื้นที่ สำหรับระบบสาธารณูปโภคและบริการขั้นพื้นฐานนั้นผู้อาศัยส่วนใหญ่มีมิเตอร์ไฟฟ้าและประปาของตนเองยกเว้นผู้ที่อาศัยอยู่ต่างถิ่นที่ต้องจ่ายในอัตราแพงกว่าปกติ และปัญหาสภาพกายภาพยังรวมถึงทางเดินสัญจร ความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยและปัญหาขยะมูลฝอย ลักษณะทางประชากร มีจำนวนร้อยละ 69 ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นสาเหตุของผู้ใหญ่ที่เป็นบุคคลที่ไม่มีคุณภาพ มีปัญหาการว่างงาน การพนัน เป็นบุคลากรของสังคมที่ขาดความรู้และเหตุผลในการดำรงชีวิต ลักษณะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค่าขายและธุรกิจส่วนตัวซึ่งรายจ่ายต่อครัวเรือนส่วนใหญ่มีระดับเดียวกันกับรายได้ทำให้ส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านหนี้สิน สำหรับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน เนื่องจากมีการตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชนเป็นเวลานานทำให้เกิดลักษณะครัวเรือนขยาย มีความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่เหนียวแน่นทำให้ภายในชุมชนไม่เกิดปัญหาอาชญากรรม และทำให้ผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านการพัฒนาชุมชน ถึงร้อยละ 41.70

นภาพรณ โฉมวิวัฒน์กุล (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการชุมชนร่วมใจรักสะอาด เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีของกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนในเขตจตุจักร เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือการใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่าง คือชุมชนหลังสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ชุมชนวังหิน และชุมชนหลังโรงเจ โดยวัตถุประสงค์ของวิจัยคือการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมโครงการดังกล่าว ผลจากการศึกษาพบว่าผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ที่ตระหนักถึงปัญหาสภาพแวดล้อมของสังคมเป็นเพศหญิงและมีอายุ 40 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุค่อนข้างมากจะตระหนักถึงปัญหาในชุมชนในด่างดังกล่าวมาก เช่นเดียวกัน ความรู้ความเข้าใจของโครงการดังกล่าวทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการถึงร้อยละ 67.17 และข้อเสนอแนะคือ เจ้าหน้าที่รัฐควรมีส่วนร่วมในการให้ความรู้กับผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในชุมชนและคนในชุมชนควรมีการปลูกฝังให้มีลักษณะนิสัยที่ดีในทุกๆ เรื่อง ได้แก่ มีจิตสำนึกที่ดี รักชุมชน และร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้ใหญ่ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง

พรพิทักษ์ เจตนะ (2549) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตตามความจำเป็นพื้นฐานของ

ครัวเรือนในชุมชนแออัด:กรณีชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยประชากรคือผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนทั้งหมด 300 ครอบครัว ซึ่งการวัดระดับของงานวิจัยชิ้นนี้จะวัดจากความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในเขตเมือง ที่สำนักงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพมหานคร ปี 2547 ได้กำหนดไว้ มีทั้งหมด 6 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมนั้นไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. คือความพอเพียงของน้ำที่ใช้สำหรับอุปโภคบริโภค รวมทั้งที่อยู่อาศัยทำจากไม้หรือสังกะสี บ้านไม่มีเลขที่บ้าน ที่ดินเป็นที่บุกรุก ด้านโอกาสเข้าถึงบริการสังคมพื้นฐาน สมาชิกตั้งแต่เกิดถึงอายุ 15 ปีมีสูติบัตรที่ออกโดยโรงพยาบาล ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตนั้น ปีที่ได้ทำการวิจัยไม่มีผู้ร้ายคุกคามชีวิตและทรัพย์สินเพราะมีการเฝ้าดูแลอย่างดีจากสมาชิกในครัวเรือน ด้านความสามารถในการควบคุมช่วงเวลา พบว่ามีการคุมกำเนิดเนื่องจากตระหนักถึงภาระในการเลี้ยงดูบุตรทั้งเวลาและรายจ่ายที่ต้องเพิ่มขึ้น ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ และการกำหนดวิถีชีวิตของครัวเรือนพบว่าไม่ค่อยร่วมกันบำรุงรักษาสาธารณะสมบัติเนื่องจากต้องใช้เวลาในการหาเลี้ยงปากท้องของตน แต่ขณะเดียวกันวันสำคัญประเพณีต่างๆก็จะมีมาร่วมกัน และส่งเสริมประเพณีอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย เช่น การเลือกตั้งต่างๆ และด้านการพัฒนาจิตใจ พบว่าครัวเรือนในชุมชนยังมีการดื่มสุราและเครื่องดื่มชูกำลังเพราะมีความเชื่อว่าจะสามารถช่วยผ่อนคลายและช่วยให้มีแรงในการทำงาน ขณะเดียวกันการเล่นการพนันสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่เห็นว่าการพนันเป็นสิ่งไม่ดีและผิดกฎหมาย ซึ่งต้องเสียทรัพย์มากกว่าได้ทรัพย์มาและควรนำเวลาดังกล่าวไปหารายได้มาจุนเจือสมาชิกในครัวเรือนจะดีกว่า

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชนแต่ละชุมชนในเขตกรุงเทพมหานครและความคิดเห็นของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่อกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ แบบสอบถาม และจากการสัมภาษณ์ ซึ่งมีวิธีการกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ :-

- 3.1 แหล่งข้อมูล
- 3.2 กลุ่มประชากร
- 3.3 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 3.5 เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งแหล่งข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ :-

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จากประธานชุมชน เกี่ยวกับการจัดทำบัญชี และการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารของชุมชน และการสัมภาษณ์ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนถึงความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตทางด้านต่างๆ หรือความต้องการที่จะให้เกิดขึ้นในชุมชน

3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ สามารถแบ่งออกเป็น 3 แหล่งย่อย ดังนี้ :-

3.1.2.1 ข้อมูลที่ออกโดยองค์กรภาครัฐ ได้แก่ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อมูลของกรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับด้านงบประมาณของชุมชนหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมในกรุงเทพมหานครต้องนำไปใช้

3.1.2.2 ตำราและหนังสือประกอบการเรียน เป็นข้อมูลจากหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบัญชีและทฤษฎีทางด้านบัญชี เช่น การบัญชีบริหาร การจัดการต้นทุน การบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่แสวงหากำไร เป็นต้น

3.1.2.3 ข้อมูลที่จัดทำขึ้นเองในชุมชน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเงินที่เหรียญกษาปณ์หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบทำการจัดบันทึก และทำเป็นรายงานการเงินเพื่อเสนอแก่คณะกรรมการชุมชนหรือชุมชน

3.2 กลุ่มประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือชุมชนทุกชุมชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ทางกรุงเทพมหานครได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าเป็นชุมชนที่ได้จัดตั้งขึ้นตาม “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555” ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 50 เขต ประกอบด้วย 2,058 ชุมชน ดังนี้ :-

ภาค	สำนักงานเขต	จำนวนชุมชน	รวม
กรุงเทพกลาง	ดินแดง	23	220
	ดุสิต	46	
	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	15	
	พญาไท	28	
	พระนคร	21	
	ราชเทวี	25	
	วังทองหลาง	19	
	สัมพันธวงศ์	18	
	ห้วยขวาง	25	

ภาค	สำนักงานเขต	จำนวนชุมชน	รวม		
กรุงเทพมหานคร	คลองสามวา	81	483		
	คันนายาว	41			
	บางกะปิ	28			
	บึงกุ่ม	38			
	ประเวศ	43			
	มีนบุรี	63			
	ลาดกระบัง	65			
	สะพานสูง	29			
	หนองจอก	95			
	กรุงเทพมหานครตะวันออก	คลองเตย		41	290
บางคอแหลม		29			
บางนา		39			
บางรัก		15			
ปทุมวัน		17			
พระโขนง		42			
ยานนาวา		19			
วัฒนา		17			
สวนหลวง		45			
สาทร		26			
กรุงเทพมหานครเหนือ		จตุจักร	41	449	
		ดอนเมือง	92		
	บางเขน	77			
	บางซื่อ	50			
	ลาดพร้าว	34			
	สายไหม	76			
	หลักสี่	79			

ภาค	สำนักงานเขต	จำนวนชุมชน	รวม
กรุงเทพมหานคร	ทุ่งครุ	29	296
	บางขุนเทียน	50	
	บางแค	50	
	บางบอน	12	
	ภาษีเจริญ	53	
	ราษฎร์บูรณะ	28	
	หนองแขม	74	
กรุงเทพมหานคร	คลองสาน	42	320
	จอมทอง	52	
	ตลิ่งชัน	43	
	ทวีวัฒนา	16	
	ธนบุรี	44	
	บางกอกน้อย	42	
	บางกอกใหญ่	33	
	บางพลัด	48	
รวมจำนวนชุมชนทั้งหมด			2,058

ที่มา : กองการพัฒนารวมชุมชน สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร (2557)

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังนั้น แต่ละขั้นตอนจะมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการหาข้อมูลจากชุมชน โดยมีประชากรทั้งหมดเป็นจำนวนชุมชน 2,058 ชุมชนในทุกเขตของกรุงเทพมหานคร มีวิธีการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง และวิธีเลือกตัวอย่างดังนี้ :-

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีแบบ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เพราะทุกภาคในกรุงเทพมหานครจะมีโอกาสในการเลือกเท่าๆ กัน

ขนาดของตัวอย่าง

ขนาดของตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้ :-

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่นให้เท่ากับ 95 %

โดยที่ n = ขนาดของตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

E = ค่าความคลาดเคลื่อน

หมายเหตุ: ในการทำวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ 0.05

$$n = \frac{2,058}{1 + 2,058(0.05)^2}$$

$$n = 334.9064$$

ขนาดของตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณมีค่าประมาณ 334.9064 ชุมชน ซึ่งผู้ทำวิจัยได้เพิ่มขนาดตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 368 ชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจข้อมูลทางการเงินในการลงทุนในแต่ละกิจกรรมจากชุมชนที่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะสามารถเก็บข้อมูลที่สำคัญเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ได้โดยดูผลการหาข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่ากับชุมชนที่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ขั้นตอนที่ 3

ขนาดของตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมดเป็นจำนวนผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่เข้าหลักเกณฑ์ในการหาข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 ดังนั้น ประชากรนี้มีจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 368 คน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญแต่ละกิจกรรมทั้ง 5 ด้านที่จำเป็นต่อชุมชน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.4.1 แบบสำรวจ สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อทำการสำรวจเกี่ยวกับการทำบัญชีของแต่ละชุมชนในกรุงเทพมหานคร

3.4.2 แบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีของชุมชนและรายได้ชุมชน รวมถึงความเห็นของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ซึ่งแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ชุด คือแบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการชุมชน แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในชุมชน

3.4.3 แบบบันทึกลักษณะต่างๆ ใช้ในการรวบรวมข้อมูลทางการเงิน ทั้งบัญชีรายรับ - รายจ่าย รายงานการใช้จ่ายเงินที่เสนอต่อภาครัฐและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3.4.4 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ใช้ในการหาข้อมูลเมื่อมีการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์กิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่าและกิจกรรมที่มีความจำเป็นที่จัดขึ้นในชุมชน

3.5 เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 3 ซึ่งเป็นความคิดเห็นของผู้อาศัยในชุมชนเกี่ยวกับระดับความสำคัญของกิจกรรมต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนนแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นตามวิธีของลิเคิร์ท โดยแต่ละข้อจะมี 5 คำตอบ และมี การกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละข้อ เป็น 5 ระดับ ดังนี้ :-

ระดับ 5	ระดับความสำคัญมากที่สุด
ระดับ 4	ระดับความสำคัญมาก
ระดับ 3	ระดับความสำคัญปานกลาง
ระดับ 2	ระดับความสำคัญน้อย
ระดับ 1	ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทั้งนี้ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดออกเป็น 3 ขั้นตอนตามลำดับ ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะเก็บข้อมูลในช่วง 1 ตุลาคม 2556 - 30 กันยายน 2557 ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเภทของแหล่งข้อมูลดังนี้ :-

ขั้นตอนที่	แหล่งที่เก็บข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
1	ทุกชุมชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร	ผู้วิจัยจะทำการสำรวจโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ทำการวิจัยได้กำหนดตัวคำถามและคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว อาจเป็นการสัมภาษณ์โดยการ
2	ชุมชนที่จัดทำบัญชี	การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะรวบรวมข้อมูลโดยการลงชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นรายงาน การจดบันทึกที่รับจ่าย
3	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน	นำแบบสอบถามส่งให้กับผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองในแต่ละชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) อธิบายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา ซึ่งแตกต่างกันตามแต่ละส่วนของข้อมูล ดังนี้

3.7.1 นำข้อมูลที่ได้จากการหาข้อมูลในชั้นที่ 1 มาเสนอในรูปแบบของตาราง เพื่อแสดงข้อมูลในแต่ละชุมชน ด้านการจัดทำบัญชี ออกมาเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ว่าชุมชนใดบ้างที่ผ่านเกณฑ์ในการหาข้อมูลในชั้นต่อไป

3.7.2 แสดงข้อมูลทางการลงทุนในกิจกรรมในแต่ละด้านเป็นยอดรวมเป็นจำนวนเงิน รวมทั้งแจกแจงรายละเอียดกิจกรรมแต่ละด้านเมื่อคำนวณได้ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ :-

กิจกรรม	จำนวนเงิน
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	XX
ด้านเศรษฐกิจ	XX
ด้านสังคม	XX
ด้านอนามัย	XX
ด้านจิตใจ	XX
ยอดรวม	XX

3.7.3 ระดับความสำคัญของกิจกรรมต่างๆ จะนำมาคำนวณเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสนใจตามหลักการของลิเคิร์ท แบ่งระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยวิธีคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้ :-

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

และใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาอธิบายระดับความสำคัญ โดยแบ่งระดับความสำคัญจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ :-

คะแนน 4.21 – 5.00	คือ	ระดับความสำคัญมากที่สุด
คะแนน 3.41 – 4.20	คือ	ระดับความสำคัญมาก
คะแนน 2.61 – 3.40	คือ	ระดับความสำคัญปานกลาง
คะแนน 1.81 – 2.60	คือ	ระดับความสำคัญน้อย
คะแนน 1.00 – 1.80	คือ	ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ควรมีซึ่งเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาชุมชนนั้น จะอธิบายเพื่อประกอบกับการเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมที่ทางชุมชนจัดขึ้นกับความสำคัญแต่ละกิจกรรมที่เป็นความคิดเห็นของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

3.7.3 การเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในแต่ละกิจกรรมและระดับความสำคัญที่เป็นความคิดเห็นของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนโดยใช้สถิติที่เรียกว่า Pearson Correlations เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัด Interval หรือ Ratio Scale ค่าที่ได้จะเรียกว่า “สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์” ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบในขั้นตอนนี้จะทราบว่ากิจกรรมใดที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

3.7.4 จากขั้นตอนที่ 3 จะทราบว่ากิจกรรมใดที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า ผู้วิจัยจะทำการหาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ถึงเหตุผลดังกล่าวเพื่อหาแนวทางในการแนะนำให้แก่ผู้นำหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารและจัดกิจกรรมให้แก่ชุมชนต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้มาจากเอกสารทางการเงิน การสัมภาษณ์และการประมาณการ ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวโดยแบ่งออกเป็น ดังนี้ :-

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ต้นทุนของกิจกรรม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของกิจกรรม

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรม

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า

4.1 ต้นทุนกิจกรรม

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของต้นทุนในการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน

กิจกรรม	จำนวนชุมชน	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ลำดับ
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	368	16.67	25.00	19.0444	3.76820	2
ด้านเศรษฐกิจ	368	0.00	8.33	5.8197	3.82992	5
ด้านสังคม	368	0.00	16.67	11.8659	5.70276	4
ด้านอนามัย	368	8.33	16.67	15.0589	3.29283	3
ด้านจิตใจ	368	41.67	50.00	48.2111	3.42629	1
รวม				100		

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่าชุมชนกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครจำนวน 368 ชุมชนมีต้นทุนในการจัดกิจกรรมทางด้านจิตใจมากเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 48.21 รองลงมาคือ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 19.04 ด้านอนามัย คิดเป็นร้อยละ 15.06 ด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 11.87 และด้านเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ 5.82 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดกิจกรรมทางด้านจิตใจจะพบว่ากิจกรรมต่างๆในด้านนี้ที่จัดขึ้นในแต่ละชุมชน ได้แก่ การจัดงานส่งเสริมประเพณีต่างๆ และทางศาสนา การจัดงานพิธีในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันปีใหม่ วันเด็กแห่งชาติ วันสงกรานต์ วันออกพรรษา วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ทั้งนี้ รวมถึงการจัดอบรมที่เป็นการพัฒนาทางด้านจิตใจ เช่น การจัดอบรมทางศาสนาต่างๆ การจัดอบรมเรื่องสุขภาพจิตให้แก่ผู้สูงอายุ เป็นต้น

ผลจากการวิเคราะห์จากชุมชนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมทางด้านจิตใจเป็นอันดับแรก และรองลงมาได้แก่ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านอนามัย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

4.2 ระดับความสำคัญของกิจกรรม

ตาราง 4. 2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน

กิจกรรม	จำนวน (คน)	น้อยที่สุด (คะแนน)	มากที่สุด (คะแนน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ลำดับ
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	368	1	5	4.2446	0.85133	1
ด้านเศรษฐกิจ	368	1	5	2.0571	0.99563	4
ด้านสังคม	368	1	5	2.9592	0.97989	3
ด้านอนามัย	368	1	5	3.7310	0.94878	2
ด้านจิตใจ	368	1	5	2.0082	0.98348	5
รวม				15		

จากตาราง 4.2 แสดงให้เห็นถึงคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนจำนวน 368 คนใน กรุงเทพมหานครที่ให้ระดับความสำคัญต่างๆ ที่ควรจัดขึ้นในชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยที่กิจกรรมที่สำคัญต่อชุมชนมากที่สุดคือกิจกรรมการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2446 รองลงมาคือทางด้าน อนามัย คิดเป็นร้อยละ 3.7310 ด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 2.9592 ด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.0571 และทางด้านจิตใจคิดเป็นร้อยละ 2.0082

เมื่อพิจารณารายละเอียดกิจกรรมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต่อชุมชน ได้แก่ การรณรงค์และการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดตรงบริเวณบ้านเรือน ทางเท้า สะพานลอย ใต้ทางด่วน ชุมชนแออัด สวนสาธารณะต่างๆ รวมถึงตลาดหรือที่ที่เป็นบริเวณที่มีการค้าขายในแต่ละชุมชน

นอกจากปัญหาทางด้านขยะดังกล่าวแล้ว ยังรวมถึงมลพิษทางน้ำด้วยที่ส่งกลิ่นเหม็นเน่าและดำทึบในแม่น้ำและคูคลอง ที่เป็นผลจากการปล่อยน้ำเสียและการทิ้งขยะลงในแม่น้ำ จึงควรมีการจัดกิจกรรมการขุดลอกคูคลอง การรณรงค์ให้คนในชุมชนรู้จักรักษาความสะอาด และนอกจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวแล้ว ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น ถนน ทางเดิน การปลูกต้นไม้ การตกแต่งเพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญแต่ละกิจกรรม

ตาราง 4. 3 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม		C-Phy	I-Physical
C-Phy	Pearson Correlation	1	-.429**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	368	368
I-Physical	Pearson Correlation	-.429**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	368	368

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญ
ของกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนเพื่อพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ทางลบ

วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวนั้นเพื่อการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของ
บ้านเรือน อาคารและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสภาพแวดล้อมชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง
อาจจะเป็นที่พักอาศัยของประชาชนหรือคนในชุมชนให้มีความสุข สะดวกสบาย มั่นคงปลอดภัย
และถูกสุขลักษณะเหมาะสมกับการใช้ในการดำรงชีวิต

สาเหตุที่ผลการวิเคราะห์มีระดับนัยสำคัญมากเพราะเนื่องจากการลงทุนในกิจกรรม
ดังกล่าวสวนทางกับความต้องการของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน กล่าวคือ การลงทุนในการจัด
กิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมนั้นน้อยมาก เมื่อเทียบกับระดับ
ความสำคัญสำหรับการอาศัยอยู่ในชุมชนซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นกิจกรรมเพื่อการแก้ไข
ปัญหาทางด้านมลพิษทางน้ำที่อาจมีสาเหตุมาจากการทิ้งขยะเน่าเสียจำนวนมากหรืออาจเป็นผล
จากการที่บริษัทหรือโรงงานที่ตั้งอยู่ในบริเวณนั้นปล่อยน้ำเสียลงในคลองซึ่งไม่ได้มีการคัดแยก
หรือกรองของเสียออกจากรน้ำดังกล่าวหรือแม้กระทั่งสาเหตุที่มาจากชุมชนเองที่เป็นผู้ทิ้งน้ำเสีย
จากการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ปัญหาต่อมาอาจเป็นการทิ้งขยะมูลฝอยที่มีให้เห็นโดยทั่วไปอาจจะ
ทำให้ส่งกลิ่นเหม็นหรืออุดการระบายน้ำ และปัญหาอื่นเช่น พื้นที่ต่างๆ ที่อยู่ในชุมชนที่จำเป็นใน
การใช้สอยหรือทำให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อที่จะทำให้ชุมชนน่าอยู่ขึ้นซึ่งบางพื้นที่อาจจะมี
ปัญหาเกี่ยวกับการจอดรถหรือการตั้งของหรือสิ่งปลูกสร้างที่ไม่ได้รับการอนุญาต หรือไม่ได้คำนึงถึง
ส่วนรวม

กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านดังกล่าว เช่น

1. การรณรงค์จัดการสิ่งของที่เหลือใช้หรือขยะรีไซเคิล
2. การรณรงค์ลดโลกร้อนโดยการลดใช้พลังงาน
3. การรณรงค์ดูแลความสะอาด เก็บขยะบริเวณที่พักอาศัย
4. การรณรงค์การแยกขยะในน้ำทิ้ง
5. การทำสะพานทางเดินริมคลอง
6. การทำรั้วกันบริเวณทางเดินริมคลอง
7. การปรับปรุงถนนในชุมชน

8. การเก็บขยะและลอกท่อระบายน้ำ
9. การทำความสะอาดลำคลอง
10. การสนับสนุนและให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการประดับต้นไม้ตามราวสะพานและทางเดิน

ดังนั้นสาเหตุที่ผลการวิเคราะห์นี้มีผลดังกล่าวก็เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมากที่สุดแต่กลับค่อยมีการลงทุนดังกล่าวน้อย

ตาราง 4. 4 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ

กิจกรรมด้านเศรษฐกิจ		C-Eco	I-Economy
C-Eco	Pearson Correlation	1	.216**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	368	368
I-Economy	Pearson Correlation	.216**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	368	368

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนเพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ทางบวก

การลงทุนในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจดังกล่าวถือเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อชุมชน เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติแล้วเห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกับระดับความสำคัญที่คนในชุมชนได้ให้ไว้ ซึ่งอาจมีการลงทุนมากหรือน้อยแต่ก็สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว เพราะกิจกรรมนี้มีความสำคัญมากในการทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีความรู้ความสามารถในการรู้จักพึ่งพาตนเอง รวมทั้งรู้จักหาช่องทางในการทำมาหากินทำให้รู้จักการบริหารฐานะตนเอง รู้จักการออมเงิน รวมทั้งไม่เป็นสาเหตุของการมีหนี้สิน เมื่อคนในชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้แล้ว ยังทำให้ชุมชน

รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ ทำให้มีการจัดสรรทรัพยากรและรายได้ ในที่สุดก็จะทำให้คนในชุมชนสามารถอยู่กันได้อย่างพอเพียงมีความรู้พอที่จะสร้างโอกาสและสามารถสร้างเศรษฐกิจให้กับชุมชนได้

กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านดังกล่าว เช่น

1. การส่งเสริมให้มีการเก็บเงินออมกับธนาคารกลุ่มออมทรัพย์
2. การส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มอาชีพแม่บ้าน
3. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ฝึกอาชีพ
4. มีกองทุนชุมชนและมีการจัดให้มีเงินออมชุมชน
5. การอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องซึ่งได้ร่วมมือกับสำนักงานเขตที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 4. 5 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านสังคม

กิจกรรมด้านสังคม		C-So	I-Social
C-So	Pearson Correlation	1	.075
	Sig. (2-tailed)		.153
	N	368	368
I-Social	Pearson Correlation	.075	1
	Sig. (2-tailed)	.153	
	N	368	368

การลงทุนงบประมาณและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์กัน เพราะมีค่าความสัมพันธ์ (Sig.) น้อยกว่า 0.05

การวิเคราะห์กิจกรรมด้านสังคมไม่มีนัยสำคัญแต่มีค่าเป็นบวก ซึ่งแปลว่ากิจกรรมนี้ไม่ได้มีระดับนัยสำคัญมากกว่ากิจกรรมสองกิจกรรมแรก ทั้งทางด้านกิจกรรมเพื่อการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจ แต่กิจกรรมดังกล่าวก็เป็นกิจกรรมที่ยกระดับความสัมพันธ์ของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเพื่อทำให้เกิดความสามัคคี

การจัดกิจกรรมทางด้านสังคมมักจะเป็นประโยชน์ในการร่วมมือกันช่วยกันในการทำงานหรือจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ทั้งในเรื่องของการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นในหลายๆ ด้านที่จำเป็นอย่างมากในการพัฒนาชีวิตของชุมชน เนื่องมาจากที่ทุกคนในชุมชนได้พบปะกันหรือได้ทำกิจกรรมร่วมกันมักจะเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความรู้กันซึ่งอาจเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของตนเอง ได้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคนในการแก้ไขปัญหา อาจจะเป็นปัญหาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัยของคนในชุมชน ซึ่งหากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนส่วนใหญ่รับรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ก็จะเกิดความสามัคคีและร่วมมือกันในการหาทางออกและร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งในการหาวิธีการในการพัฒนาชุมชนก็เช่นเดียวกันหากโอกาสให้คนในชุมชนที่มีความคิดในการพัฒนาชุมชน ก็ยังสามารถแลกเปลี่ยนความเห็นเพื่อหาวิธีดังกล่าว เพื่อพัฒนาชุมชนของตนเองได้

กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านดังกล่าว เช่น

1. ตั้งเวทีประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาหรือเรื่องเรียนต่างๆ
2. สนับสนุนเรื่องประชาธิปไตย
3. จัดให้มีการเสวนาในเรื่องที่สำคัญต่างๆ เพื่อทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน

ตาราง 4. 6 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านอนามัย

กิจกรรมด้านอนามัย		C-Sa	I-Sanitation
C-Sa	Pearson Correlation	1	-.088
	Sig. (2-tailed)		.092
	N	368	368
I-Sanitation	Pearson Correlation	-.088	1
	Sig. (2-tailed)	.092	
	N	368	368

การลงทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านอนามัย ไม่มีความสัมพันธ์กันเพราะมีค่าความสัมพันธ์ (Sig.) น้อยกว่า 0.05

กิจกรรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและสามารถหาเลี้ยงชีพตนเองได้อย่างปกติสุขรวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองและปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เกิดสุขนิสัยที่ดี

ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญสำหรับกิจกรรมทางด้านอนามัยแต่มีค่าเป็นลบ (-) เนื่องจากการลงทุนและความสำคัญของกิจกรรมนี้เป็นไปคนละทิศทาง อาจมีสาเหตุจากกิจกรรมดังกล่าวมีความสำคัญมาก แต่ระดับการลงทุนเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าวไม่มากพอที่จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อตอบสนองของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจมีความสำคัญมาก เนื่องจากชุมชนบางชุมชน อาจมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด การป่วยด้วยโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ที่มาจากสภาพแวดล้อมหรือปัญหาส่วนบุคคลซึ่งกิจกรรมนี้ยังสามารถช่วยรักษาและช่วยเหลือคนในชุมชนได้ รวมทั้งการตรวจสุขภาพของคนในชุมชน ยังช่วยให้รู้จักวิธีรักษาและรับมือกับโรคภัยไข้เจ็บที่สามารถเป็นได้ในอนาคต ทั้งนี้ ยังสามารถช่วยให้คนในชุมชนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพร่างกายตนเองให้แข็งแรงหรืออาจจะสนับสนุนการดูแลร่างกายด้วยวิธีอื่นๆ ได้ เช่น การจัดกีฬา การจัดให้มีสถานที่เล่นกีฬาบางชนิด เช่น สนามฟุตบอล สวนสาธารณะ เป็นต้น เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ผู้ที่อาศัยในชุมชนให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว

กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านดังกล่าว เช่น

1. เปิดลานกีฬาให้เยาวชนและผู้สนใจใช้บริการ
2. จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อตรวจสุขภาพฟรีทุกเดือน
3. บริการสุขภาพเบื้องต้นให้แก่ผู้ป่วยและผู้สูงอายุ
4. สนับสนุนให้ออกกำลังกายกับชมรมแอโรบิค
5. รมรงค์กำจัดขยะ
6. รมรงค์แก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
7. การฉีดฆ่าพยาธิ
8. ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ด้านสุขภาพอนามัย

ตาราง 4. 7 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมด้านจิตใจ

กิจกรรมทางด้านจิตใจ		C-Me	I-Mentality
C-Me	Pearson Correlation	1	-.137**
	Sig. (2-tailed)		.008
	N	368	368
I-Mentality	Pearson Correlation	-.137**	1
	Sig. (2-tailed)	.008	
	N	368	368

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและระดับความสำคัญของกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนเพื่อพัฒนาด้านจิตใจมีความสัมพันธ์ทางลบ

กิจกรรมในด้านนี้จัดเพื่อมีจุดประสงค์เพื่อให้คนในชุมชนรู้จักการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีความสามัคคี เชื้ออาทรต่อกัน

จากวัตถุประสงค์ข้างต้นและผลการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นถึงการลงทุนเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าวกับระดับความสำคัญที่คนในชุมชนเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามเนื่องจากการลงทุนในกิจกรรมนี้มากแต่ในขณะเดียวกัน ความสำคัญต่อชุมชนที่เป็นความเห็นจากคนในชุมชนนั้นน้อยมากในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน อาจจะมีสาเหตุจากการที่ความสำคัญของการพัฒนาด้านอื่นนั้นมีความจำเป็นมากกว่าในการพัฒนาด้านดังกล่าว กิจกรรมที่พัฒนาด้านจิตใจที่ได้จัดขึ้นส่วนใหญ่นั้นเช่นการจัดงานตามวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ หรือวันสำคัญที่เป็นประเพณีของไทยที่สืบต่อกันมา รวมถึงวันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ และวันเด็กแห่งชาติ ซึ่งกิจกรรมที่จัดดังกล่าวจะทำให้คนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญและเป็นที่พึงพิงทางจิตใจเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต เพื่อทำให้เกิดความรักและความเชื้ออาทรต่อกัน

กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านดังกล่าว เช่น

1. จัดงานส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม
2. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องสุขภาพจิต ผู้สูงอายุ
3. จัดงานเฉลิมพระเกียรติถวายพระพรเพื่อถวายความจงรักภักดี
4. จัดอบรมให้ความรู้ด้านศาสนา
5. การเข้าค่ายจริยธรรม

4.4 กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า

เนื่องจากผลการวิเคราะห์การวิจัยดังกล่าวจะทำให้ทราบถึงกิจกรรมที่มีทั้งความสัมพันธ์กันทางบวกและทางลบ การลงทุนและระดับความสำคัญที่มีนัยสำคัญและมีความสัมพันธ์ที่เป็นบวก ได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในขณะที่เดียวกันกิจกรรมที่มีนัยสำคัญและมีความสัมพันธ์ที่เป็นลบ ได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ ในขณะที่เดียวกันก็มีกิจกรรมที่เมื่อการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วไม่

มีนัยสำคัญแต่ก็มีความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนเช่นด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจำเป็นต้องหาคำตอบดังกล่าวเพื่อให้เข้าใจถึงผลการวิเคราะห์ดังกล่าวและหาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขต่อไป

การเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่านั้น ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อที่จะได้ทราบถึงสาเหตุการลงทุนในแต่ละกิจกรรมและระดับความสำคัญในแต่ละกิจกรรมที่ผู้ที่อยู่ในชุมชนได้ตอบในแบบสอบถามซึ่งมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งมีนัยสำคัญ ซึ่งการเก็บข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยเลือกที่จะเก็บกับผู้ที่เคยทำแบบสอบถามแล้วเพื่อหาเหตุผลว่าทำไมจึงมีการลงทุนในกิจกรรมดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกับระดับความสำคัญที่มีต่อชุมชน และในขณะเดียวกันก็สอบถามว่าทำไมกิจกรรมดังกล่าวจึงมีระดับความสำคัญของตนเองมาก โดยผู้วิจัยเลือกที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลโดยการลงชุมชนหรือวิธีการวิจัยสนาม (Field Research) และส่วนหนึ่งจะสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล ผู้ที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัยมีดังนี้

คนที่	อายุ	ระดับการศึกษา	เพศ	อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลา (ปี)	บทบาท
1	65	ป.ตรี	ชาย	65	ประธานชุมชน
2	60	ป.ตรี	หญิง	60	ประธานชุมชน
3	51	ป.โทขึ้นไป	หญิง	40	ประธานชุมชน
4	62	ป.ตรี	หญิง	62	ประธานชุมชน
5	53	ป.ตรี	ชาย	32	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
6	25	ป.ตรี	ชาย	25	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
7	46	ป.โทขึ้นไป	หญิง	46	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
8	44	ป.ตรี	หญิง	44	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
9	33	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	9	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

คนที่	อายุ	ระดับการศึกษา	เพศ	อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลา (ปี)	บทบาท
10	31	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	31	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
11	30	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	30	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
12	23	ป.ตรี	หญิง	23	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
13	28	ป.ตรี	หญิง	28	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
14	20	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	20	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
15	28	ป.ตรี	หญิง	28	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
16	26	ป.ตรี	ชาย	26	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
17	23	ป.ตรี	หญิง	23	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
18	46	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	46	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
19	30	ป.โทขึ้นไป	ชาย	18	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
20	26	ป.ตรี	ชาย	26	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
21	41	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	17	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
22	29	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	29	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
23	18	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ชาย	18	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
24	18	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	18	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
25	24	ป.ตรี	ชาย	24	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
26	55	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	55	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
27	30	ป.ตรี	หญิง	30	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
28	45	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ชาย	45	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
29	19	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	19	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

คนที่	อายุ	ระดับการศึกษา	เพศ	อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลา (ปี)	บทบาท
30	30	ป.ตรี	ชาย	30	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
31	23	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	ชาย	23	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
32	26	ป.โทขึ้นไป	หญิง	26	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน
32	30	อนุปริญญา หรือต่ำกว่า	หญิง	30	ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน

4.4.1 กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่า

กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากที่สุด ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมด้านดังกล่าว ดังนี้ :-

4.4.1.1 กิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม

- 1) ความสำคัญของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม

สาเหตุที่กิจกรรมในการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมจำเป็นต่อการพัฒนาชุมชน เนื่องจากชุมชน เป็นสถานที่ที่อยู่อาศัยและเป็นสถานที่ในการดำรงชีวิตส่วนใหญ่ ซึ่งสิ่งแวดล้อมจะส่งผลในด้านต่างๆ ต่อการดำรงชีวิตมากที่สุด เพราะสิ่งแวดล้อมที่มีปัญหาทั้งทางด้านมลพิษทางขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง จะทำให้ชุมชนนั้นเป็นชุมชนที่ไม่น่าอยู่อาศัย ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่ได้ทำการสำรวจในงานวิจัยนี้มีดังนี้ :-

- 1) ขยะมูลฝอย
- 2) น้ำเสีย
- 3) ชุมชนแออัด

1) **ขยะมูลฝอย** เป็นปัญหาที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดและใกล้ตัวที่สุดในบรรดาปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งหมดซึ่งนอกจากจะทำให้ชุมชนมีวิถีชีวิตที่ไม่ดีแล้วอาจจะส่งกลิ่นเหม็น เพราะชุมชนที่มีการขยายตัวและมีคนอาศัยอยู่เยอะ ก็ยิ่งจะทำให้ปริมาณขยะมากขึ้นเพราะขยะนั้นเกิดจากการอุปโภคบริโภคของคนในชุมชน ซึ่งหากไม่มีการจัดการกับเรื่องดังกล่าว อาจจะทำให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมา สำหรับการแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือกับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่ต้องเกิดจากการตระหนักในปัญหาที่ชุมชนและเกิดความคิดที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ ดังคำระบุของผู้ให้ข้อมูล

“...ขยะเยอะมากๆ ส่วนใหญ่ก็มาจากคนในนี้แหละ ต่างคนก็ต่างทิ้งและถึงขยะก็มีน้อยด้วย แต่ก็ไม่ได้มีคนมาทำความสะอาดบ่อย พอนานๆ เข้ามันก็กองก็เหม็น เพราะมันเป็นทางเท้าด้วยแหละเลยไม่ได้มีเจ้าหน้าที่มารับผิดชอบนอกจากเราจะช่วยกันเองทำกันเอง และคนที่ทิ้งขยะก็ทิ้งกันมากแล้วใครจะดูแลกันไหว...”

“...ที่จริงแล้วทั้งเรื่องน้ำท่วมขัง เรื่องขยะมันก็มาจากคนในชุมชนแหละ เพราะถ้าขยะมันเยอะมันก็เข้าไปอุดตันท่อ แล้วน้ำมันก็ไหล มันก็ส่งกลิ่นเหม็นกลิ่นเน่า และยิ่งชุมชนใหญ่ด้วยคนก็เยอะ ก็ทิ้งกันเยอะ คนที่มาอยู่ในชุมชนก็ไปๆ มาๆ มาอยู่ชั่วคราวเท่านั้น เค้าก็ไม่ได้คิดอะว่าชุมชนนี้เป็นบ้านของเค้าตั้งนั้นแล้วเค้าก็ไม่ได้มีความรักชุมชนที่อยู่แล้วเราจะไปทำอะไรเค้าได้ละ ซึ่งบางทีพอมีกิจกรรมอะไรที่เป็นการพัฒนาชุมชนเค้าก็ไม่ได้สนใจจะมีส่วนร่วมกัน บางทีก็มีการประกาศเสียงตามสายหรือการประกาศของหัวหน้าชุมชน เค้าก็ไม่ได้ใส่ใจ ต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างทำมาหากินกัน บางคนนอกจากจะไม่ทำกิจกรรม ไม่อยู่เฉยๆ แล้วยังจะทิ้งขยะมั่วบ้าง ลงไปในคลองบ้าง ต้นเหตุก็มาจากจิตใต้สำนึกของคนที่อยู่ที่นี่แหละ ถ้าเค้าสำนึกถึงส่วนรวมกันบ้างมันก็ไม่มีปัญหาพวกนี้...”

“...ปัญหาที่เห็นๆ กันเลยคือความสกปรกในชุมชนที่ควรจะได้รับดูแล ควรจัดให้มีการรณรงค์หรือออกกฎระเบียบสำหรับคนที่สร้างความสกปรกให้กับชุมชน เพราะบางคนเค้าไม่ได้คิดเลยว่ามันจะส่งผลกระทบต่อ...”

“...คนส่วนใหญ่ในชุมชนก็จะมาจากต่างที่ มาเช่าอพาร์ทเมนต์ บ้านเช่าบ้าง แพลตบ้าง ต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยได้ใส่ใจหรือว่าชุมชนจะมีปัญหา...”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์จะสามารถสรุปได้ชัดเจนว่าสาเหตุของปัญหาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมในเรื่องของขยะมูลฝอยมาจาก

1.1) ความรับผิดชอบต่อชุมชน คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหากมีความรับผิดชอบ เช่น หากทิ้งขยะก็ต้องทิ้งให้ถูกที่ เป็นที่สำหรับการทิ้งขยะอาจมีการคัดแยกขยะ เช่น ขยะมีพิษ ขยะที่นำมาใช้ใหม่ได้ หรือขยะเปียก ซึ่งปัจจุบัน สำนักงานเขตหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีการรณรงค์ให้มีการแยกขยะก่อนที่จะทิ้ง เพื่อการลดจำนวนขยะลงอาจโดยการนำขยะบางชนิดนำมาใช้ใหม่หรือบางชนิดนำไปทำลายโดยวิธีการที่ถูกต้องเพื่อลดมลพิษที่อาจเกิดขึ้นสำหรับการทำลาย เช่น การทำลายหลอดไฟ ถ่านไฟฉาย เครื่องใช้ไฟฟ้า หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีสารเคมี

สำหรับโรงงานที่ปล่อยน้ำเสีย ก็ควรจะมีการกรองน้ำหรือสิ่งสกปรกก่อนที่จะนำน้ำทิ้งลงสู่ลำคลอง ทั้งนี้ ก็รวมถึงบ้านเรือนที่มีการบริโภคอุปโภคที่มีการปล่อยน้ำเสียหรือขยะลงสู่ลำคลอง ทำให้เป็นการเพิ่มขยะและทำให้น้ำเน่าเสีย ก็จะเกิดมลพิษทางน้ำตามมา

1.2) ความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน จะเป็นสิ่งแรกที่จะทำให้คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นเข้าใจถึงปัญหาและจะมีความคิดที่จะร่วมกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เมื่อคนในชุมชนไม่ตระหนักถึงปัญหา ว่าการที่มีขยะมูลฝอยเป็นจำนวนมากจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ที่อาจสร้างผลเสียที่ไกลตัว ก็จะไม่มีการร่วมกันหาทางออก หรือไม่มีการร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อลดสาเหตุดังกล่าวหรือแม้จะไม่มี ความรับผิดชอบต่อการสร้างปัญหาดังกล่าว

1.3) คนที่อยู่ในชุมชนเป็นคนต่างถิ่น สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มาอยู่เพียงชั่วคราวหรือมาอาศัยอยู่เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง เช่น การเข้ามาเพื่อเรียนหนังสือหรือทำมาหากิน คนเหล่านี้จะไม่มีความรักและความผูกพันที่จะแก้ไขปัญหาชุมชนหรือมีความคิดที่จะร่วมกันพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญยิ่งขึ้น ดังนั้นแล้วจะยากที่จะขอความร่วมมือจากบุคคลดังกล่าว

2) **น้ำเสีย** เนื่องจากปัจจุบันมีจำนวนประชากรในแต่ละชุมชนมากขึ้นทำให้มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองมากขึ้นจนถึงระดับเกินกว่าที่แหล่งน้ำต่างๆ จะรองรับต่อไปได้ จึงได้เกิดการเน่าเสีย ไม่สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการระบายน้ำทิ้งจากบ้านเรือนที่พักอาศัย โรงงานอุตสาหกรรมลงสู่แม่น้ำลำคลอง โดยไม่ได้มีการบำบัดหรือการคัดแยกขยะหรือลดความสกปรกของน้ำทิ้งเสียก่อน นอกจากสาเหตุที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์แล้ว ยังสามารถเกิดจากธรรมชาติได้แต่เป็นส่วนน้อย เช่น ผักตบชวา ดังที่ระบุไว้ในคำพูดของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ดังนี้

“...ควรจัดให้มีการรวมตัวเพื่อพัฒนาลำคลองเพราะมีทั้งขยะและผักตบชวาที่มีเยอะ
มากๆ และยุ่งก็เยอะด้วย มันทำให้คลองแฉวๆ นี่ไม่น่าดู...”

“...คลองแสนแสบช่วงนี้ดำมากๆ ครับ แฉมเหม็นมาก ช้างๆ คลองผมก็เห็นมันไม่
น่าดูอะครับ ทั้งทางเดินริมคลองแล้วที่รั้วที่กั้น พวกคนต่างชาติเค้ามาเห็นก็ส่ายหน้ากัน พวก
แฉวๆ ทำเรื่องคลองแสนแสบอะครับ ผมว่ามันสกปรกมากเกิด น่าจะมีการจัดการและดูแลเรื่อง
พวกนี้หน่อย เพราะยังไงมันก็อาจส่งผลถึงพวกเรื่องการท่องเที่ยว ถ้าเป็นเรื่องที่นอกเหนือความ
เป็นอยู่ของชุมชนอะนะ...”

3) **ชุมชนแออัด** สำหรับชุมชนแออัดในหลายพื้นที่นั้นยังมีการปลูกสร้างที่สร้างวัสดุที่
ไม่คงทน ซึ่งส่งผลถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน บ้านเรือนบางที่สร้างด้วยไม้ที่เก่าๆ และ
สังกะสี ทำให้สภาพความเป็นอยู่ไม่ค่อยสะดวกสบาย เมื่อเกิดฝนตกหรืออากาศหนาวก็ไม่
สามารถป้องกันสภาพภูมิอากาศด้านนอกบ้านได้ ในขณะที่เดียวกันหน้าร้อน สำหรับบ้านที่ทำด้วย
ไม้และสังกะสีก็จะทำให้อากาศในบ้านร้อนมาก จนไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่บ้านได้อย่างปกติดังคำ
สัมภาษณ์ดังนี้

“...ในชุมชนของที่บ้านส่วนมันยังจะเป็นแบบ ชุมชนแออัดๆนะ เช่นบ้านที่พี่ให้เข้ามันก็
ยังเป็นไม้อยู่ห้องแคบๆ ส่วนห้องน้ำก็เป็นห้องน้ำรวม มีอยู่หลายครั้งนะที่แบบมีการขโมยกันก็ยก
ขโมยกันไปโรงพัก เพราะโดนขโมยของ เพราะด้วยความที่มันเป็นบ้านไม้และไม่ค่อยมีความ
ปลอดภัยสักเท่าไร...”

“...ชุมชนเราส่วนใหญ่มันจะเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่ค่อยครับ ดังนั้นแล้วเค้าก็อยู่กันตามมีตาม
เกิด บางคนอยู่แบบหลังบ้านไม่มีหลังคาบ้าน บางที่ทางชุมชนจะมีเงินบริจาคสำหรับใช้ในการ
ช่วยเหลือเราก็จะมีการร่วมมือกันสร้างให้สมบูรณ์บ้าง แต่เราก็จะไม่สามารถทำได้บ่อย เพราะเรา
ก็มีงบประมาณจำกัด ส่วนใหญ่ก็จะอยู่กันอย่างแออัดครับผม แต่เราก็พยายามรณรงค์ให้คนที่อยู่
ในชุมชนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกันเป็นหูเป็นตากัน เพราะยังไงเราก็อยู่ในชุมชนเดียวกัน...”

2) สาเหตุที่ชุมชนไม่สามารถจัดกิจกรรมทางด้านกายภาพ

และสิ่งแวดล้อมได้เพียงพอต่อระดับความต้องการ

เหตุผลหลักๆ ที่สามารถสรุปได้จากผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการชุมชน
หรือประธานชุมชน

1. ใช้งบประมาณเยอะซึ่งค่าสนับสนุนการดำเนินงานคณะกรรมการชุมชนไม่พอที่จะจัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อแก้ไขปัญหาได้
2. ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายองค์กรทั้งหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งคนในชุมชน
3. คนที่อยู่ในชุมชนไม่มีจิตสำนึก ในการช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด อาจมีสาเหตุจากคนในชุมชนไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนมาก่อน หรือเป็นที่ที่มาอาศัยอยู่เพียงชั่วคราว ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะไม่มีความรักชุมชนเหมือนกับผู้ที่เติบโตมากับชุมชน และไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมดังกล่าวด้วย

“...ปัญหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับพวกสภาพแวดล้อมใน ชุมชนของผมนะ ที่เคยพูดว่าแบบ พวก ทำถนนหรือทำทางที่มันเป็นหลุมเป็นบ่อพวกนี้ผมก็ไม่ได้ใช้งบในเงินอุดหนุนมาใช้หรอก เพราะเงินมันน้อยมาก ชุมชนผมจะเป็นชุมชนใหญ่ก็เลยได้มาเดือนละหมื่นนึง แต่เราก็เข้าไปในกิจกรรมอื่นซะส่วนใหญ่ เช่นทำถนนแบบนี้เราก็ต้องทำเรื่องขอจากสำนักงานเขตเอา แต่ก่อนหน้านั้นเราก็ประชุม และก็นำเรื่องเข้าไปในเขตเพราะรอให้โครงการอนุมัติและเรื่องพวกนี้จะมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตมาสำรวจเองด้วย ดังนั้นแล้วการที่จะทำอะไรแบบ สร้างถนน สร้างลานกีฬา หรือพวกสวนสาธารณะนี้ ส่วนใหญ่มันจะอยู่เหนือการตัดสินใจของชุมชนเอง และทางชุมชนและคณะกรรมการสามารถทำได้เพียงแค่ประชุมระหว่างชุมชนด้วยกันถ้าหากมันเป็นประโยชน์ต่อหลายๆ ชุมชนและคุ้มค่าที่จะลงทุน แต่ถ้าหากเป็นประโยชน์ชุมชนเดียวเช่นทำทางเดินหรือหลุมตรงถนนหรือพวกท่อน้ำแตกหากมีความสำคัญและจำเป็นอย่างเร่งรีบเค้าก็จะพิจารณาให้อย่างเร่งด่วน...”

4.4.1.2 การลงทุนในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ

1) ความสำคัญของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ

เป็นกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าในการพัฒนาชุมชน ซึ่งการลงทุนในกิจกรรมในด้านนี้ และระดับความพึงพอใจเป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องจากการลงทุนในกิจกรรมดังกล่าว ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ออกมา จึงมีระดับนัยสำคัญเพราะจากประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนี้จะทำให้คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนไม่เกิดการว่างงานและจะส่งผลถึงการเป็นหนี้สิน ผู้ทำการวิจัยสามารถสรุปประโยชน์การจัดกิจกรรมดังกล่าวตามกลุ่มตัวอย่างได้ 2 ประเด็นคือ

1.1) ให้ความรู้ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพ

1.2) เปิดโอกาสและหาช่องทางในการทำมาหากิน

1.1) ให้ความรู้ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพ

ชุมชนบางชุมชนจะมีการนำความรู้ที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่สามารถนำไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพได้ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวอาจต้องมีการอาศัยองค์กรหรือหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การจัดอบรมเรื่องการทำสินค้าที่มีความต้องการจากตลาดอาจเป็นของฝาก อาหารและเครื่องดื่ม หรือการฝึกอาชีพ เช่น การตัดผม การทำของฝากหรือของที่ระลึก การทำอาหาร เป็นต้น

1.2) เปิดโอกาสและหาช่องทางในการทำมาหากิน

เป็นการจัดกิจกรรมโดยการหาพื้นที่หรือการส่วนของตลาดเพื่อให้มีการใช้สินค้าและบริการในชุมชนมากกว่า โดยอาจมีการประชาสัมพันธ์โดยประกาศเสียงตามสายไปด้วย โดยส่วนใหญ่ก็จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์

ซึ่งสองประเด็นดังกล่าวนี้ก็สามารถที่จะช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในชุมชนได้ดังคำผู้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...ในชุมชนเคยมีการสอนเรื่องการตัดผมนี้แหละคะ แล้วก็มีกรมมาให้ตัดผมฟรีที่ชุมชน แต่เราก็ไม่ได้บอกชุมชนนะว่าเป็นคนที่มาฝึกตัดผม มันเป็นการสนับสนุนอย่างหนึ่ง เพราะถ้าหากคนที่ว่างๆเค้าสามารถทำอาชีพอิสระได้มันก็เป็นการสร้างรายได้ แต่ส่วนมากเราจะเปิดโอกาสในการขายของมากกว่าเพราะในชุมชนก็มีพื้นที่ให้ขายของคะ แต่ส่วนใหญ่คนในชุมชนก็จะขายหน้าบ้านบ้างหรือไม่กี่ตรงสนามที่เป็นที่ส่วนรวมบ้างซึ่งทางชุมชนเองก็ไม่ได้เก็บค่าเช่าอะไร แต่ถ้าหากใช้น้ำใช้ไฟที่เป็นของชุมชนเองเราก็เก็บนิดหน่อยตามที่เค้าจะให้ แต่เราก็ต้องเก็บเพราะมันเป็นของชุมชน แต่บางคนเค้าก็มีอาชีพอยู่แล้วนะ เช่น ทำขนมขายส่ง เป็นพวก ขนมหวานขนมไทย บ้างแบบเนี่ยคะ เราก็จะมีการแนะนำกันเองในชุมชนถ้าต้องการคนมาช่วยทำ โดยที่ทางคณะกรรมการชุมชนหรือประธานมาช่วยเหลืออะไรมากเพราะเรื่องพวกนี้เค้าก็จะช่วยเหลือกันเอง ก่อนหน้านี้ก็มีธนาคารหรือสถาบันการเงินที่มาปล่อยสินเชื่อเพื่อสนับสนุนเรื่องพวกนี้นะ เป็นสินเชื่อสำหรับทำมาค้าขายนี้แหละ ใช้สำหรับลงทุน เราก็มีการประชาสัมพันธ์ เพราะธนาคารดังกล่าวเค้าทำเรื่องผ่านทางชุมชน เราก็มีการประชาสัมพันธ์ มันก็เป็นการสนับสนุนอย่างหนึ่งที่เราพอจะช่วยเค้าได้...

...สำหรับเรื่องรายได้อะไรของเค้ามันก็จะไม่มากไม่มายอะไรคะ แต่มันก็พออยู่ได้ แต่หากคนพวกนี้เค้าบริการจัดการไม่ดีหรือเกิดเรื่องอะไรขึ้นมามันก็จะมีการกั๊กหนี้ยืมสินกันเกิดขึ้น ใ้

ตรงนี้แหละค่ะ ที่คิดว่าชุมชนของเราก็มี มีการคิดดอกร้อยละสิบ ร้อยละห้ากันบ้างเราก็ช่วยอะไรไม่ได้มากเพราะงบประมาณในชุมชนเราก็ไม่ได้มีให้สำหรับคนในชุมชนภู และมันก็จะเสี่ยงถ้ามีคนมากู้มากๆ แล้วไม่ใช่คืนล่ะ เราก็โดนอีก แต่ส่วนใหญ่ก็พอใจนะที่ชุมชนที่มีมีทางให้ทำมาหากิน...”

4.4.2 กิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่า

กิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่า เป็นกิจกรรมที่อาจจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต แต่ด้วยการที่กิจกรรมในด้านอื่นนั้น มีความจำเป็นและสำคัญที่มากกว่าเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมที่มีอยู่ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว ดังนี้ :-

4.4.2.1 การลงทุนในกิจกรรมทางด้านจิตใจ

1) ความสำคัญของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมทางด้านจิตใจ

สาเหตุที่ชุมชนจำเป็นต้องลงทุน และเบิกของเงิน ส่วนใหญ่ไปใช้ในกิจกรรมทางด้านจิตใจ ได้แก่ วันสำคัญทางศาสนา วันสำคัญทางราชวงศ์ หรือวันเด็ก และเทศกาลต่างๆ ที่เป็นวัฒนธรรมทางประเพณีของไทย คือ เป็นกิจกรรมที่แต่และชุมชนในกรุงเทพฯ ควรจัด เพราะมีความสำคัญทางด้านจิตใจและยกระดับจิตใจ เช่น การจัดเพื่อให้จรรโลงใจทางด้านศาสนา หรือการยกย่องสถาบันพระมหากษัตริย์ ดังคำพูดของผู้ที่อาศัยคือ

“...ควรจัดอบรมคนในชุมชนเพื่อให้มีความรู้ด้านการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและให้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนให้มากขึ้นเพื่อจะให้เกิดความรักความสามัคคีกัน เพราะเด็กรุ่นใหม่มันไม่ค่อยรู้จักกัน เวลาที่มีกิจกรรมการจำเป็นจะต้องพูดคุยกันก็ไม่ค่อยจะมีความสัมพันธ์กันทั้งที่เราก็อยู่ในชุมชนเดียวกัน พอโตๆ ขึ้นก็เอาแต่เรียนกัน ต่างคนต่างอยู่ มันจะเหมือนคนที่มาอยู่ชั่วคราวที่ไม่รู้จักกันไม่พูดคุยกัน แล้วพอมีกิจกรรมมันก็จะไม่เกิดความร่วมมือกันขึ้น เวลาชุมชนเรามีปัญหาเนี่ย มันก็จะไม่ช่วยกันแก้ไขปัญหา...”

2) สาเหตุที่ชุมชนจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ทางด้านจิตใจ

กิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมทางด้านประเพณี เป็นกิจกรรมที่คนทุกชุมชนให้ความสนใจแต่เมื่อเทียบกับกิจกรรมในด้านอื่นแล้ว จะเกี่ยวข้องน้อยมาก ในการดำรงชีวิต แต่ต้องมีความจำเป็นต้องจัดกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากมีสาเหตุ ดังนี้ :-

1. เป็นกิจกรรมที่แต่ละชุมชนต้องจัดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่แต่ละชุมชน เช่น กิจกรรมทางด้านศาสนา หากชุมชนใด มีศาสนาอื่น เช่น ศาสนาอิสลาม หรือศาสนาคริสต์เป็นส่วนใหญ่ ก็อาจมีการจัดกิจกรรมทางด้านดังกล่าวเพิ่มเติม แทนที่จะจัดกิจกรรมในด้านอื่น
2. เป็นกิจกรรมที่ใช้งบประมาณในการใช้น้อยเมื่อเทียบกับกิจกรรมในด้านอื่น และชุมชน สามารถจัดขึ้นเองได้
3. เป็นกิจกรรมคงที่ (Fix Activity) คือเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องจัดขึ้นเป็นประจำตามวันสำคัญ เพราะ ถือเป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา เช่น กิจกรรมเวียนเทียน กิจกรรมลอยกระทง เป็นต้น

เหตุผลข้างต้นนั้นผู้ที่ผู้นำชุมชนได้ให้เหตุผลในการสัมภาษณ์ คือ

“...เวลาผมทำให้มีการจัดงานต่างๆ ตามที่คณะกรรมการเค้าแนะนำนะ เช่น วันเด็กอย่างนี้ วันผู้สูงอายุอย่างนี้มันก็เป็นกิจกรรมหนึ่งนะ ที่มีความสำคัญ เพราะการที่เราจัดกิจกรรมพวกนี้เนี่ยคนในชุมชนแหละที่ได้เองทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ ในขณะที่เดียวกันผมก็เห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีการร่วมมือกันเยอะเมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่น แบบเวลาเราณรงค์เก็บขยะแบบนี้ บางคนสะดวกก็มา ไม่สะดวกก็ไม่มา พอเลิกการจัดกิจกรรมก็ทั้งกันเหมือนเดิมอีก แต่แบบวันพ่อ วันแม่ หรือวันสำคัญทางศาสนาแบบที่ต้องเวียนเทียน หรือทำบุญไหว้พระก็มาร่วมมือกันดีเพราะมันเป็นงานที่ทำได้อยู่แล้วเวลามีวันสำคัญๆ ที่ว่านะ แล้วอีกอย่างกิจกรรมพวกนั้น(กิจกรรมพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม)ก็ใช้งบประมาณสูงด้วยเวลาเราของงบประมาณไปเนี่ยก็ใช้เวลานานมากๆ เวลาจะอนุมัติที่ซึ่งผมก็รู้อยู่ว่ามันใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการแต่ละครั้ง ดังนั้นแล้วเนี่ย มันเป็นโครงการระยะยาว ส่วนใหญ่มันก็ปีสองปีขึ้นไป ดังนั้นแล้วด้วยงบประมาณเพียงวงเงินเท่านี้ และระยะเวลาในการจัด หรือที่เราประเมินดูจากคนในชุมชนเราเนี่ยว่าจะเป็นไปได้มั้ยที่เค้าจะมาช่วยกิจกรรมกับเรา เราก็ต้องเน้นที่จะจัดกิจกรรมพวกวันสำคัญต่างๆ นี้มากกว่า...”

ซึ่งขณะเดียวกันในแง่มุมของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่กิจกรรมในด้านอื่นนั้น มีความสำคัญและจำเป็นมากกว่า ดังนี้ :-

“...หากให้ตอบนะว่าทำไมวันพ่อวันแม่มันไม่สำคัญเท่ากับที่คณะกรรมการเค้าปรับปรุงเรื่องบ้านเรือน คือ มันที่บ้านเราอะ มันต้องอยู่ เรากินเรานอนในบ้านนี้ มันก็ต้องจำเป็นสิ

อะไรที่เป็น ปัจจัยสี่ บ้านที่อยู่อาศัยเอเย่ อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม มันสำคัญที่สุดในการดำรงชีวิต ดังนั้นแล้วเรื่องพวกนี้มันก็ต้องมาก่อน...”

4.4.3 กิจกรรมที่มีความสำคัญต่อชุมชน

4.4.3.1 การลงทุนในกิจกรรมทางด้านอนามัย

จากผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของกิจกรรมในหัวข้อที่ 4.2 ทำให้ทราบว่ากิจกรรมที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดในการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพของคนในชุมชนคือกิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.2446 และกิจกรรมที่มีความสำคัญอันดับต่อมาคือกิจกรรมด้านอนามัยที่มีค่าเฉลี่ยคือ 3.7310

จากการเก็บข้อมูลโดยการการลงชุมชนและสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนทำให้ทราบถึงปัญหาและสิ่งที่ต้องพัฒนาทางด้านอนามัย ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวนั้นจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดีและสามารถหาเลี้ยงชีพได้โดยปกติสุข รวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนและปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เกิดสุขนิตย์ที่ดี ดังนั้นแล้วสุขภาพร่างกายนั้นจะต้องสมบูรณ์ เพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน เพราะคนในชุมชนที่มีสุขภาพจิตใจและร่างกายที่ดี ก็จะส่งผลถึงการพัฒนาทางด้านอื่นตามไปด้วย และเมื่อผู้วิจัยได้ทราบผลถึงความสำคัญของระดับกิจกรรมจากการวิเคราะห์ทางสถิติและได้หาข้อมูลเพิ่มเติมแล้วทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นสาเหตุที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขดังกล่าว ซึ่งถือว่ามีค่าความสำคัญมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ชุมชนที่มีความแออัดและชุมชนที่ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อยและมีระดับการศึกษาที่ไม่ถึงเกณฑ์ที่อยู่ในขั้นต่ำที่กำหนดไว้มักจะมีปัญหาทางด้านความเป็นหนี้สิน การประกอบอาชีพ รวมถึงปัญหายาเสพติดหรืออบายมุขต่างๆ ที่เป็นที่มีว่สุขของคนในชุมชน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นคนในชุมชนอาจจะทราบดีแต่อาจจำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานของรัฐ เพราะปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลถึงเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติปัญหาดังกล่าวมีระบุจากข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์การจากการวิจัยดังนี้

“...ยาเสพติดเยอะมาก ควรจัดกิจกรรมด้านภัยยาเสพติดให้มากๆ...”

“...ควรจัดกิจกรรมให้เด็กวัยรุ่นได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อห่างไกลยาเสพติด ซึ่งยาเสพติดมันมีหลายชนิดมาก...”

“...ควรจะดูแลเรื่องยาเสพติดค่ะ เพราะว่าเด็กสมัยนี้มันหายาพวกนี้มาเสพได้ง่ายมาก ใ้เราผู้ใหญ่ก็ดูแลกันไม่ทั่วถึง เพราะหากพวกเด็กๆ มันจะหามาเสพกันเราก็ไปนั่งหากก็ไม่ไหว...”

“...พวกเด็กมั่วสุมนุหรีเยอะมากๆ ชั่วไปดื้อๆ หนอยนะ...”

“...เรื่องยาเสพติด มีคนดมกาวเยอะมากๆ อยากให้จัดกิจกรรมที่แก้ไข้ปัญหาและสร้าง ความปลอดภัยในชีวิตแก่คนในชุมชน เช่น กิจกรรมที่เกิดจากตำรวจประจำท้องถิ่นเข้ามาทำความเข้าใจ และสร้างความเข้าใจต่อวัยรุ่นในการต้านภัยยาเสพติดให้เห็นว่ามันมีผลดีผลร้ายยังไง และก็ ช่วยดูแลพวกที่ติดยาให้มันเลิกกัน...”

“...ควรจัดให้มีกิจกรรมด้านสาธารณสุขและอนามัยของคนในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อ คุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน เช่น จัดให้มีอาสาประจำชุมชน เพื่อตรวจสอบสุขภาพของคนใน ชุมชน...”

“...อยากให้มีโอกาสของเยาวชนให้มากขึ้น เพื่อที่เยาวชนจะได้ไม่ติดยาเสพติดหรือ อื่นๆ ที่ไม่เป็นประโยชน์...”

“...อยากให้มีโอกาสที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จะได้มีความคิด สร้างสรรค์ห่างไกลยาเสพติด และตั้งใจเรียน...”

4.4.4. ปัจจัยที่ส่งผลถึงต่อกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่าต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิต

กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าหรือไม่เพิ่มคุณค่านั้น จากผลการหาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จะทำให้ทราบว่ากิจกรรมในด้านใดที่เป็นการแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาในด้านที่ใกล้ตัวหรือ เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันมากที่สุด ก็จะเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากที่สุด เพราะการพัฒนาในด้านดังกล่าวนั้นจัดเป็นความต้องการความจำเป็นด้านพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่ง สามารถสรุปออกเป็นประเด็นใหญ่ๆ ได้ดังนี้ :-

4.4.4.1 ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของครัวเรือน

จากการวิจัยพบว่า สภาพของบ้านเรือนโดยเฉพาะชุมชนแออัดในเรื่อง วัสดุในการสร้างที่อยู่อาศัยหรือสภาพชุมชน ส่งผลในการดำรงชีวิตมาก การที่มีที่อยู่อาศัยที่ทรุดโทรม ไม่สามารถป้องกันสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงด้านนอกหรือการก่ออาชญากรรมหรือ ทัศนียภาพได้ง่าย เป็นการที่ปลูกแบบชั่วคราว มีลักษณะเป็นการต่อเติม โดยใช้วัสดุจากไม้และ

สังกะสี และสภาพชุมชนอาจมีขยะที่ส่งกลิ่นเน่าเหม็นและสภาพไม่น่าอยู่ ซึ่งปัญหาทั้งหมดส่งผลต่อการดำรงชีวิตโดยตรงทั้งสิ้น และที่อยู่อาศัย ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการดำรงชีวิต ชุมชนที่มีปัญหาดังกล่าว เช่น ชุมชน ในเขตคลองเตยที่เป็นส่วนของชุมชนแออัด ลักษณะบ้านนั้น อาจทำจากไม้หรือปูนเป็นบางส่วน อาจเป็นส่วนที่ต่อเติมเองตรงทางข้ามคูคลองหรือทางเดินน้ำ พื้นทางเดินอาจเป็นไม้ ลักษณะทางเดินแคบ หลังคาเป็นสังกะสี และขยะเยอะเมื่อถึงฤดูฝนหรือฝนตกเยอะก็ทำให้น้ำท่วมขัง ส่งกลิ่นเหม็นในบางพื้นที่เพราะขยะเข้าไปอุดตัน ต้องมีการลอกท่อ และเก็บขยะตามลำน้ำเป็นระยะ เพื่อให้ น้ำระบายได้ดี

4.4.4.2 ปัจจัยด้านสุขอนามัย

ชุมชนที่สามารถพัฒนาไปได้ต้องมีคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีความแข็งแรงทั้งสุขภาพกายและจิตใจ ดังนั้นแล้วการที่คนในชุมชนมีสุขภาพร่างกายที่ดี ก็จะส่งผลการพัฒนาในด้านอื่นด้วย ดังนั้น ชุมชนที่ยังมีปัญหาเรื่อง สารเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า กัญชา กาว ทั้งนี้ ยังรวมถึงการเสพติดที่นอกเหนือจากสารหรือแอลกอฮอล์ดังกล่าวด้วย เช่น การติดเกมส์ การติดการพนัน เป็นต้น หากคนในชุมชนนั้นมีแต่คนที่มีปัญหาดังกล่าว ก็ควรรหาทางแก้ไขโดยด่วน เพราะนอกจากจะทำให้ไม่สามารถพัฒนาชุมชนได้แล้ว และยังเป็นแหล่งเสื่อมโทรมของชุมชนด้วย

4.4.4.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

การการวิจัยพบว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งมาจากการขาดความสามัคคีและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ซึ่งคนในชุมชนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตที่ต่างคนต่างทำ มาหากิน ไม่ร่วมกันแก้ไขปัญหา ไม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือร่วมกิจกรรมที่ช่วยในการพัฒนาชุมชน ทั้งนี้ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการรักษาสาธารณสมบัติที่รัฐหรือชุมชนที่ได้จัดสร้างขึ้น เช่น ลานกีฬา หรือสวนสาธารณะ รวมทั้งต้นไม้หรือไม้ประดับที่มีการตกแต่งข้างทาง เสาไฟฟ้า กำแพง เป็นต้น ส่วนการมีส่วนร่วมหรือการพบปะของชุมชนนั้น ในชนบทมักจะมีกิจกรรมที่ทำให้คนในชุมชนร่วมกันจัดกิจกรรมร่วมกันมีการพูดคุยใน เช่น การทำความสะอาดหรือพิธีต่างๆ ที่จัดขึ้นที่วัด คนในชุมชนก็จะมีการพูดคุยหรือประชุมไปด้วยเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเมื่อคนในชุมชนได้พูดคุยกันก็จะเกิดความสัมพันธ์อันดี ความสามัคคีต่อกันและกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินและระดับความสำคัญแต่ละกิจกรรมของการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ด้านรวมทั้งเหตุผลของความพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร จาก 368 ชุมชน จากทั้งหมด 2,058 ชุมชน สรุป ดังนี้ :-

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 ข้อจำกัดของการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา พบว่า จากจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 368 ชุมชน ได้มีการเบิกเงินจากสำนักงานเขตของแต่ละเขตที่มีทะเบียนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนทั้งหมดทั้ง 5 ด้าน โดยใช้แบบสำรวจในการเก็บข้อมูลทางการเงินดังกล่าว ในรอบงบประมาณ 2557 (ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 – กันยายน 2557) นำมาหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ เพื่อศึกษาดูการลงทุนในแต่ละกิจกรรม

สำหรับระดับความสำคัญของแต่ละกิจกรรม ได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลดังกล่าวและนำผลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ คัดค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบน และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ Pearson Correlations ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนและความสำคัญแต่ละกิจกรรม และเมื่อได้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติแล้ว ได้หาข้อมูลเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์กิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า โดยจะนำเสนอผลสรุปการวิจัย ดังนี้

กิจกรรมทั้ง 5 ด้านของชุมชนกลุ่มตัวอย่างมีการลงทุนในด้านจิตใจมากที่สุดซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.21 รองลงมาคือด้าน กายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านอนามัย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 19.04 15.06 11.87 และ 8.82 ตามลำดับ ซึ่งในขณะเดียวกัน กิจกรรมที่สำคัญต่อชุมชนมากที่สุดคือด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยคือ 4.25

รองลงมาคือ อนามัย ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ ซึ่งคิดเป็นคะแนนเท่ากับ 3.73 2.95 2.06 และ 2.01 ตามลำดับ

กิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่กิจกรรมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งชุมชนในกลุ่มตัวอย่าง มีการลงทุนที่สวนทางกับระดับความสำคัญของชุมชน ซึ่งในขณะเดียวกัน กิจกรรมทางด้านจิตใจมีการลงทุนเป็นอันดับ 1 แต่คนที่อาศัยอยู่ในชุมชน ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

สาเหตุที่กิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมสำคัญที่สุดและเป็นกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าเนื่องจากกิจกรรมด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการดำรงชีวิตจิตใจชุมชนมากที่สุด ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละชุมชนได้แก่ ขยะมูลฝอย มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ เป็นต้น ซึ่งในขณะเดียวกันทางชุมชนใช้งบประมาณในการลงทุนในกิจกรรมดังกล่าวน้อย เนื่องจากเงินสนับสนุนดังกล่าวมีจำนวนน้อย และจำเป็นต้องมีองค์กรภาครัฐและที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือและที่สำคัญที่สุดคือการมีส่วนร่วมของคนที่อยู่ในชุมชนและจิตใต้สำนึกในการพัฒนาชุมชนและร่วมกิจกรรมดังกล่าวรวมทั้งใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน

สำหรับกิจกรรมทางการพัฒนาด้านจิตใใจนั้นเป็นกิจกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุดแต่เป็นกิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่า เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ควรจัดให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และเหมาะสมกับผู้ที่ยอาศัยอยู่ในชุมชนแต่ละชุมชน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวใช้งบประมาณในการจัดไม่มากซึ่งสามารถนำเงินสนับสนุนดังกล่าวไปจัดกิจกรรมได้และคนในชุมชนก็มีส่วนร่วม

กิจกรรมในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นกิจกรรมที่มีการลงทุนในกิจกรรมและระดับความสำคัญที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญเพราะคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนสามารถให้ทรัพยากรที่ได้รับจากกิจกรรมและที่มีอยู่ในชุมชนได้เต็มที่ทำให้คนในชุมชนมีความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมและมีโอกาสในการทำมาค้าขาย

กิจกรรมที่มีความสำคัญคือกิจกรรมด้านอนามัยเพราะกิจกรรมด้านดังกล่าวส่งผลถึงการดำรงชีวิตเช่นเดียวกัน การที่ชุมชนยังมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หรือการพนัน จะทำให้คนในชุมชนมัวเมาและสวนทางต่อการพัฒนา ดังนั้น การที่คนในชุมชนมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า ได้แก่ ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมของครัวเรือน ปัจจัยด้านสุขอนามัยและปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นต้น

จากผลการวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขต กรุงเทพมหานครแล้วเราจะทราบกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน ซึ่ง คณะกรรมการชุมชนอาจใช้ข้อมูลดังกล่าวในการประมาณการเพื่อจัดสรรและเพิ่มงบประมาณ เพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสมตามระดับความสำคัญ เพื่อเสนอกับทางภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

5.2 ข้อจำกัดของการวิจัย

5.2.1 เนื่องจากการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ประชากรเป็นจำนวนชุมชนทั้งหมดในเขต กรุงเทพมหานคร จึงทำให้สามารถเก็บข้อมูลทางการเงินได้เพียงแค่เงินสนับสนุนการดำเนินงาน และคณะกรรมการชุมชน เพราะข้อมูลทางการเงินอื่น เช่น รายได้อื่นที่แต่ละชุมชนหาได้ ต้องใช้ระยะเวลาในการสำรวจ และบางชุมชน ไม่เก็บเอกสารทางการเงินไว้

5.2.2 บางชุมชนไม่ได้เก็บข้อมูลในการลงทุนในแต่ละชุมชนทำให้ต้องขอข้อมูลทางการเงินดังกล่าวจากสำนักงานเขตที่ชุมชนได้ทำการเบิกเงิน ซึ่งเป็นตัวเลขการประมาณการเท่านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.3.1 การนำผลไปเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยการประมาณกิจกรรมย่อยต่างๆ ของด้านที่สำคัญและจำเป็นต้องจัดขึ้นและนำค่าใช้จ่ายแต่ละกิจกรรมไปใช้เพื่อจัดทำงบประมาณและเสนอแก่ส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องในการรับผิดชอบเพื่อพิจารณาอนุมัติงบประมาณดังกล่าว

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

5.3.1 ควรมีการเก็บข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมนอกเหนือจากเงินสนับสนุนการดำเนินงาน และคณะกรรมการชุมชน

5.3.2 ควรขยายระยะเวลาในการเก็บข้อมูล เพราะการลงทุนบางกิจกรรมใช้ระยะเวลาในการจัดเกินกว่า 1 ปี เช่น การขออนุมัติในการสร้างถนน หรือทางเดินเท้าเพื่อพัฒนาทางด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม

5.3.3 เนื่องจากชุมชนแต่ละชุมชนมีลักษณะที่แตกต่างกันไปทำให้มีระดับการลงทุนหรือระดับความสำคัญแต่ละกิจกรรมก็แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งทางกองการพัฒนาชุมชน สำนักพัฒนาชุมชนได้แบ่งลักษณะของชุมชนแต่ละพื้นที่ ดังนี้ เคหะชุมชน ชุมชนชานเมือง ชุมชนเมือง ชุมชนหมู่บ้านจัดสรร ชุมชนอาคารสูง ชุมชนแออัด หากต้องการผลการวิจัยที่ละเอียดและใกล้เคียงเพื่อนำไปพัฒนาได้ชัดเจนที่สุด ควรจะแบ่งลักษณะของชุมชนตามพื้นที่แต่ละพื้นที่ เพื่อการวางแผนในการแก้ไขปัญหาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5.3.4 ควรมีการขยายเขตการวิจัยไปนอกเขต กทม หรือ วิจัยในต่างจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน กองการพัฒนารัฐบาลชุมชน. **คู่มือในการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**. สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร. 2556.
- กัญญารัตน์ อินโน. (2550). **การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาลสูงเม่น**. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิตติภักดิ์ วิสุทธิแพทย์. (2547). **การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรมกับโรงงานผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน**. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เจษฎา เปี่ยมคุ้ม. (2550). **ทางเลือกในการพัฒนาชุมชนหลังวัดปทุมวนาราม เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการวางผังชุมชน ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงมณี โกมารทัต. **การบริหารต้นทุน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2552.
- นภาพรณ โฉมวิวัฒน์กุล. (2545). **ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการชุมชนร่วมใจรักสะอาด เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนในเขตจตุจักร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียานุช บุญเฉลิมวิเชียร. (2546). **การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาล : กรณีศึกษาห้องตรวจโรคเด็ก งานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ**. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกาพรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร. **การบัญชี 1**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : เสมาสาส์น. 2550.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พัทธนันท์ เวศวิฑูรย์. (2547). การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรมในอุตสาหกรรม :
กรณีศึกษา โรงงานทอผ้า. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรม
 อุตสาหกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระ
 จอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พรพิทักษ์ เจตนะ. (2549). **คุณภาพชีวิตตามความจำเป็นพื้นฐานของครัวเรือนในชุมชน
 แออัด : กรณีชุมชนซอยเสือใหญ่อุทิศ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.**
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาเมือง บัณฑิตวิทยาลัย.
 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ.2555. (2556). **ความหมายการ
 พัฒนาชุมชน.** สืบค้นจาก [http://portal.bangkok.go.th/public_files/news
 /cms_detail/0254971.pdf](http://portal.bangkok.go.th/public_files/news/cms_detail/0254971.pdf).
- วัชร ธรรมวิเศษ. (2554). **บทบาทของกรรมการชุมชนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน
 เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์
 สิ่งแวดล้อม) สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม.
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิสิฐ กิตติอุดม. (2550). **การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนซอยพัฒนาเขตบางซื่อ
 กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการ
 พัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วิเชียร พันธุ์ประไพ. **การบัญชีเฉพาะกิจการ(การบัญชีเฉพาะกิจ).** กรุงเทพฯ. 2547.
- ศศิธร พุ่งลัดดา. (2548). **การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนกิจกรรม : กรณีศึกษา บริษัท ABC.**
 การค้นคว้า. อีสารบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อธิษฐาน ส่งตรัส. (2552). **การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตโดยใช้วิธีต้นทุนกิจกรรม.** การศึกษา
 ค้นคว้าด้วยตัวเอง วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนางานอุตสาหกรรม
 ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

อัณชลี ภัทรพงศ์สินธุ์. (2543). **ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนแออัดวัดหนองใหญ่และเคหะรัชดาออเงิน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ภาควิชาโครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

Don R. Hansen. And Maryanne M. Mowen. **Cost Management Accounting and Control.** Thomson south-western, 5th Edition, 549.

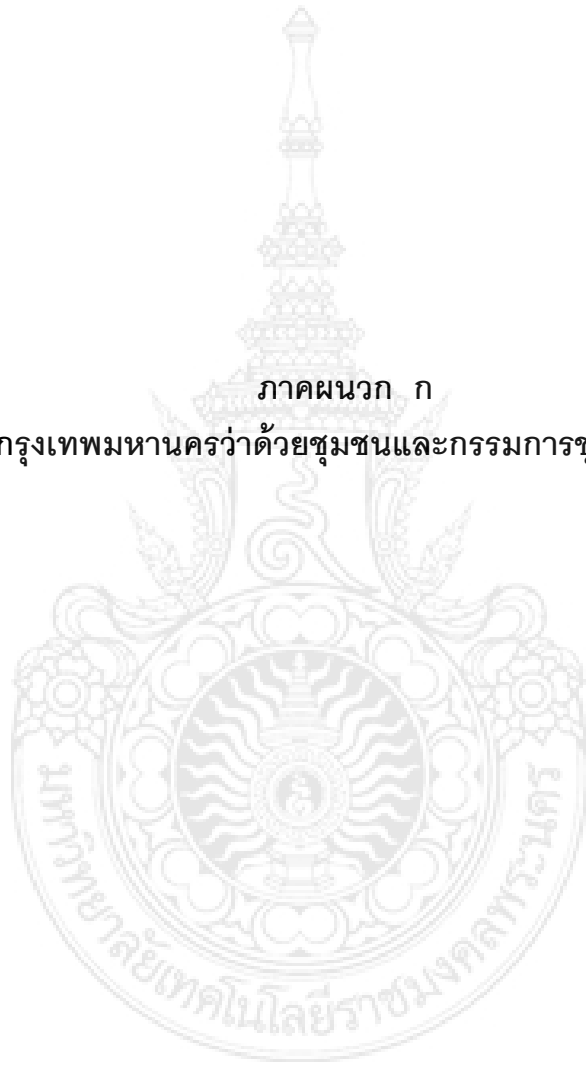

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน

พ.ศ. 2555

“...โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงกำหนดระเบียบขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชน พ.ศ. 2555”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534
- (2) ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536
- (3) ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539

ข้อ 4 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 5 ให้ปลัดกรุงเทพมหานครรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 ในระเบียบนี้

“การพัฒนาชุมชน” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างมีแบบแผนทั้งกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม อนามัยและจิตใจ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

“ชุมชน” หมายความว่า บริเวณที่กลุ่มคนอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มีวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกัน

“สมาชิกชุมชน” หมายความว่า ผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านในชุมชนนั้น

“คณะกรรมการชุมชน” หมายความว่า ตัวแทนของสมาชิกชุมชนซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกชุมชน

“ชุมชนแออัด” หมายความว่า ชุมชนที่มีลักษณะบ้านเรือนหนาแน่น ประชาชนอยู่อย่างแออัด

“ชุมชนเมือง” หมายความว่า ชุมชนที่มีลักษณะของบ้านเรือนอยู่รวมกันค่อนข้างหนาแน่นแต่ไม่แออัด มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมสะดวก

“ชุมชนชานเมือง” หมายความว่า ชุมชนที่มีพื้นที่ด้านเกษตรกรรม มีบ้านเรือนไม่แออัด

“เคหะชุมชน” หมายความว่า ชุมชนที่เคยอยู่ในความดูแลของการเคหะแห่งชาติ รวมทั้งชุมชนที่การเคหะแห่งชาติยังคงดูแลอยู่ แต่ได้ให้ความยินยอมในการจัดตั้งเป็นชุมชนได้

“ชุมชนอาคารสูง” หมายความว่า ชุมชนที่มีสภาพเป็นแฟลต คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์ หรืออาคารอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ยกเว้นแฟลตของการเคหะแห่งชาติที่เป็นนิติบุคคล

“ชุมชนหมู่บ้านจัดสรร” หมายความว่า ชุมชนที่มีการจัดสร้างขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินยกเว้นที่เป็นนิติบุคคล

“การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม” หมายความว่า การส่งเสริมและเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในระดับที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

“การพัฒนาที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมชุมชนอย่างยั่งยืน” หมายความว่า การพัฒนาสภาพบ้านเรือนอาคารและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสภาพแวดล้อมชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของประชาชนให้มีความสุข สะดวกสบาย มั่นคงปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

“การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” หมายความว่า การพัฒนาอย่างเป็นระบบในการจัดการชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนโดยเฉพาะในด้านการผลิต การบริโภค การบริหารเงินออม การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรายได้ ทุกชนชนให้สามารถอยู่ได้อย่างพอเพียงเพื่อเป็นการสร้างโอกาสและสามารถพึ่งพาตนเองได้

“การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์การชุมชนในสังคม” หมายความว่า การส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้ประชาชนพึ่งตนเองและพัฒนาตนเอง โดยให้ผู้นำชุมชน ประชาชน และกลุ่มต่าง ๆ รวมตัวเพื่อประกอบกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง

“การพัฒนาอนามัยชุมชน” หมายความว่า การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดีและสามารถหาเลี้ยงชีพได้โดยปกติสุข รวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขอนามัยของตนเองและปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เกิดสุขนิสัยที่ดี

“การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นชาติไทย” หมายความว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีความสามัคคี เอื้ออาทรต่อกัน

“แผนชุมชน” หมายความว่า แนวทางในการพัฒนาและดำเนินงานของชุมชนอย่างมีทิศทางตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามความต้องการและสามารถแก้ปัญหาที่ชุมชนได้ร่วมกันคิดกำหนดแนวทาง กิจกรรมการพัฒนาชุมชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพิงภายนอกด้วยการคำนึงถึงศักยภาพทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในชุมชน...”

“...หมวด 2 ชุมชน

ข้อ 7 ชุมชนมี 6 ประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) ชุมชนแออัด
- (2) ชุมชนเมือง
- (3) ชุมชนชานเมือง
- (4) เคหะชุมชน
- (5) ชุมชนอาคารสูง
- (6) ชุมชนหมู่บ้านจัดสรร

ข้อ 8 การจัดตั้งชุมชนให้ทำเป็นประกาศกรุงเทพมหานครโดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) เหตุผลในการขอจัดตั้งชุมชน
- (2) มีชื่อชุมชน ที่ตั้ง แผนที่แสดงขอบเขตของชุมชน และผังแสดงที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้าง และบริเวณข้างเคียงของชุมชน
- (3) จำนวนบ้านที่ประชาชนมีชื่อในทะเบียนบ้าน ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยหลัง
- (4) ข้อมูลโครงสร้างประชากรและรายละเอียดของประชาชนในชุมชน เช่น ชื่อ – ชื่อสกุล เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เป็นต้น
- (5) ข้อมูลการคมนาคม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- (6) เจ้าบ้านหรือผู้ที่อาศัยที่เจ้าของบ้านมอบหมายที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในชุมชนไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนบ้านในชุมชน เข้าชื่อเสนอต่อผู้อำนวยการเขตแจ้งความประสงค์ขอจัดตั้งชุมชน
- (7) มีกลุ่มด้านการพัฒนาชุมชนอย่างน้อยสามกลุ่ม เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มออมทรัพย์และกลุ่มทางสังคม เป็นต้น และมีระยะเวลาจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน โดยมีหลักฐานการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

- (8) กรณีบริเวณสถานที่ตั้งชุมชนเป็นพื้นที่ของบุคคลอื่น ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ให้จัดตั้งเป็นชุมชนได้
- (9) สถานที่ตั้งชุมชนไม่เป็นที่สาธารณะ
- (10) ผู้อำนวยการเขตเห็นสมควรจัดตั้งเป็นชุมชนและเสนอปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ลงนามการรวมชุมชน การแยกชุมชน การเปลี่ยนชื่อชุมชน การเปลี่ยนแปลงขอบเขตของชุมชนและการเปลี่ยนแปลงประเภทของชุมชน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ โดยจัดทำเป็นประกาศกรุงเทพมหานครและให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ลงนาม

ข้อ 9 การจัดทำประกาศกำหนดชุมชนตามระเบียบนี้ให้สำนักงานเขตจัดส่งเอกสารตามข้อ 8 ให้สำนักพัฒนาสังคม เพื่อตรวจสอบรายละเอียดและจัดทำเป็นประกาศกรุงเทพมหานครเสนอปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ลงนาม

ข้อ 10 เมื่อกรุงเทพมหานครได้ประกาศให้ชุมชนใดเป็นชุมชนตามระเบียบนี้แล้ว ให้สำนักงานเขตจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่กรุงเทพมหานครได้ประกาศจัดตั้งชุมชน

ข้อ 11 ชุมชนใดมีสภาพอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้พ้นสภาพการเป็นชุมชน

- (1) คณะกรรมการชุมชนหมดวาระแล้วไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการชุมชนครบตามจำนวนที่กำหนด เมื่อได้ประกาศเลือกตั้งกรรมการชุมชนไปแล้วอย่างน้อยสองครั้ง
- (2) เจ้าบ้านหรือผู้ที่อาศัยที่เจ้าของบ้านมอบหมายที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของชุมชนเข้าชื่อเสนอต่อผู้อำนวยการเขตแจ้งความประสงค์ขอให้ชุมชนพ้นสภาพการเป็นชุมชน
- (3) จำนวนบ้านที่ประชาชนมีชื่อในทะเบียนบ้านน้อยกว่าหนึ่งร้อยหลัง
- (4) กรณีที่สำนักงานเขตพิจารณาเห็นว่าคณะกรรมการชุมชน หรือสมาชิกชุมชนไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการพัฒนาชุมชนให้บรรลุเป้าหมายและหรือไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
- (5) เจ้าของกรรมสิทธิ์ตามข้อ 8 (8) ได้ถอนความยินยอมเป็นหนังสือให้จัดตั้งเป็นชุมชน

เมื่อปรากฏความตามวรรคหนึ่งให้ผู้อำนวยการเขตเสนอความเห็นต่อสำนักงานพัฒนาสังคม เพื่อตรวจสอบรายละเอียดและจัดทำเป็นประกาศกรุงเทพมหานครเสนอปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ลงนามประกาศยกเลิกชุมชน...”

“... หมวด 5 การดำเนินงานของกรรมการชุมชน

ข้อ 61 ให้ผู้อำนวยการเขตจัดให้มีการประชุมกรรมการครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง เพื่อพิจารณาเลือกคณะกรรมการชุมชนตำแหน่งต่างๆ ตามข้อ 14 โดยให้ผู้อำนวยการเขตทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ข้อ 62 ให้สำนักงานเขตจัดส่งเอกสารให้กับสำนักพัฒนาสังคม ดังนี้

- (1) สำเนาประกาศสำนักงานเขต เรื่อง แต่งตั้งกรรมการชุมชน (แบบ กข. 8 หรือ กข. 11)
- (2) สำเนาประกาศสำนักงานเขต เรื่อง แต่งตั้งตำแหน่งกรรมการชุมชน (แบบ กข. 12)
- (3) แบบแสดงบัญชีรายชื่อชุมชนและกรรมการชุมชน (แบบ กข. 18)

ข้อ 63 ให้ผู้อำนวยการเขตจัดทำประกาศแต่งตั้งและถอดถอนกรรมการชุมชน และลงนามในบัตรประจำตัวกรรมการชุมชน

ข้อ 64 คณะกรรมการชุมชนมีหน้าที่ ดังนี้

- (1) พัฒนาชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมและระดมทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- (2) จัดประชุมในชุมชนหรือเวทีสาธารณะเพื่อพัฒนาชุมชนตาม (1)
- (3) ดูแลรักษาทรัพย์สินของชุมชนและสาธารณสมบัติในชุมชน
- (4) ประสานงานและดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายองค์กร หน่วยงานราชการ องค์กรและหน่วยงานเอกชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชน
- (5) เสริมสร้างความสามัคคีและการมีวินัยของผู้อาศัยในชุมชน
- (6) ส่งเสริมวัฒนธรรม ศีลธรรม และประเพณีอันดีงาม

- (7) ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (8) เผยแพร่ผลงาน ติดตามประเมินผลและรายงานต่อสมาชิกชุมชน เช่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ทางเครื่องขยายเสียง
- (9) ประสานงานแจ้งการปฏิบัติของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เข้าไปปฏิบัติในชุมชนต่อผู้อำนวยความสะดวก
- (10) มีอำนาจแต่งตั้งผู้มีความรู้ความเหมาะสมเป็นที่ปรึกษาหรือคณะทำงานในฝ่ายต่างๆ
- ข้อ 65 ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ 64 (10) ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (1) ตาย
 - (2) ลาออก
 - (3) คณะกรรมการชุมชนเกินกึ่งหนึ่งเห็นชอบในพ้องจากตำแหน่ง
 - (4) กรรมการชุมชนซึ่งเป็นผู้เสนอชื่อแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
- ข้อ 66 ประธานกรรมการชุมชนมีหน้าที่ ดังนี้
- (1) เรียกประชุมคณะกรรมการชุมชน
 - (2) ควบคุมดูแลการติดตามผลการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชน
 - (3) เป็นตัวแทนของคณะกรรมการชุมชนในการติดต่อประสานกับหน่วยงานราชการ องค์กรและหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ
 - (4) หน้าที่อื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือคณะกรรมการชุมชนมอบหมาย
- ข้อ 67 รองประธานกรรมการชุมชนมีหน้าที่ ดังนี้
- (1) ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการชุมชน ในกรณีที่ประธานกรรมการชุมชนไม่อยู่ หรืออยู่แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
 - (2) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย.
- ข้อ 68 เลขานุการมีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เตรียมการนัดประชุมและจัดระเบียบวาระการประชุม
- (2) จัดทำรายงานการประชุม
- (3) จัดเก็บและดูแลรักษาเอกสารของคณะกรรมการชุมชน
- (4) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ 69 เหนรัญญิกมีหน้าที ดังนี้

- (1) จัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย และรายงานต่อคณะกรรมการชุมชนทุกเดือน พร้อมติดประกาศให้ประชาชนทราบ
- (2) รับผิดชอบเก็บรักษาเงินสดไม่เกิน 2,000 บาท หากเกินกว่าจำนวนนี้ให้นำฝากธนาคารภายในเจ็ดวัน ในนามของชุมชน
- (3) ฝากและถอนเงิน สำหรับกรณีการถอนเงินให้ลงนามร่วมกับกรรมการชุมชนอีกสองคนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการชุมชน
- (4) จ่ายเงินตามที่คณะกรรมการชุมชนมีมติอนุมัติ เว้นแต่กรณีฉุกเฉินให้ประธานกรรมการชุมชนมีอำนาจสั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน 2,000 บาท แล้วให้รายงานต่อที่ประชุมในการประชุมครั้งต่อไป
- (5) จัดทำทะเบียนสินทรัพย์สินที่อยู่ในความดูแลหรือครอบครองของคณะกรรมการชุมชนและรายงานให้สำนักงานเขตทราบปีละหนึ่งครั้ง
- (6) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ 70 นายทะเบียนมีหน้าที่ ดังนี้

- (1) จัดทำแผนที่และแผนผังชุมชนให้เป็นปัจจุบัน
- (2) สํารวจและจัดทำทะเบียนข้อมูลประชากรในชุมชนให้เป็นปัจจุบันและรายงานให้สำนักงานเขตทราบปีละหนึ่งครั้ง
- (3) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ 71 ประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ
- (2) ประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
- (3) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ 72 ให้มีการประชุมคณะกรรมการชุมชนอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และจัดส่งรายงานการประชุมให้สำนักงานเขตทราบ

ในกรณีที่กรรมการชุมชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม หรือผู้อำนวยการเขตเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการชุมชนเป็นกรณีพิเศษให้ประธานกรรมการชุมชนเรียกประชุมภายในเจ็ดวัน

ข้อ 73 การนัดประชุมต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน พร้อมทั้งวางระเบียบการประชุมไว้แล้วแต่ได้นัดในที่ประชุมแล้วหรือเป็นกรณีเร่งด่วน

ข้อ 74 การจัดระเบียบวาระการประชุมให้จัดลำดับ ดังต่อไปนี้

- (1) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (2) เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- (3) เรื่องเพื่อทราบ
- (4) เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว
- (5) เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา
- (6) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

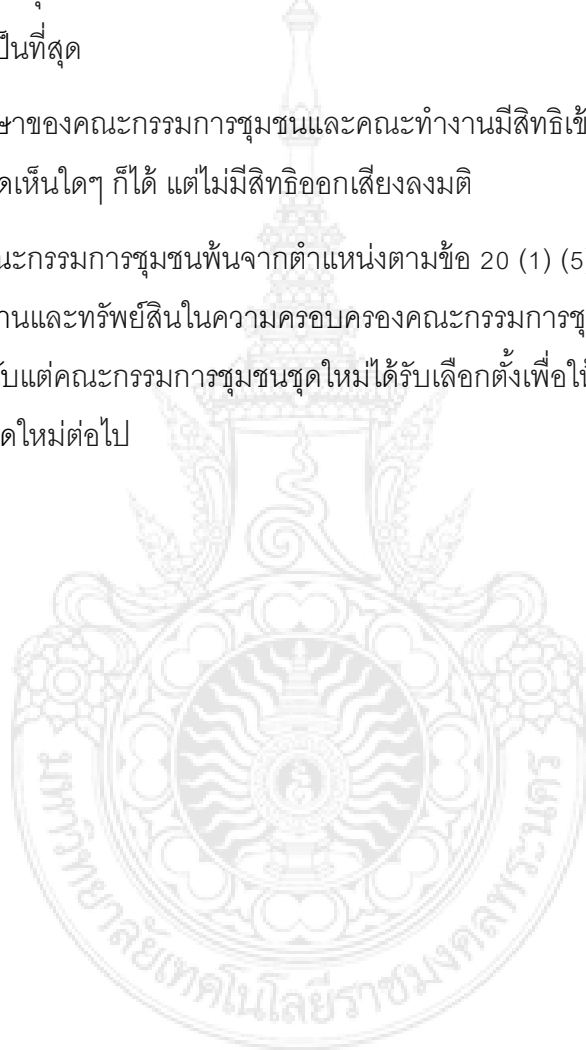
ข้อ 75 การประชุมคณะกรรมการชุมชนต้องมีกรรมการชุมชนมาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการชุมชน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งกรรมการชุมชนให้เป็นไปตามมติเสียงข้างมากของคณะกรรมการชุมชนโดยองค์ประชุมต้องมีกรรมการชุมชนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

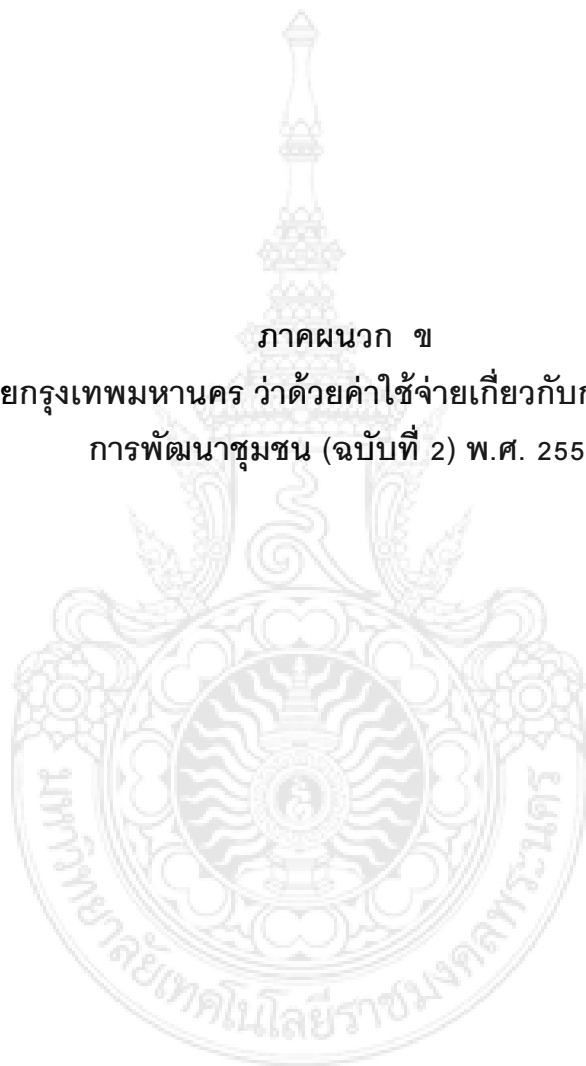
ข้อ 76 มติที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานเป็นผู้ชี้ขาดและให้ถือนมตินั้นเป็นที่สุด

ข้อ 77 ที่ปรึกษาของคณะกรรมการชุมชนและคณะทำงานมีสิทธิเข้าร่วมประชุม และมีสิทธิขออภิปรายแสดงข้อคิดเห็นใดๆ ก็ได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

ข้อ 78 เมื่อคณะกรรมการชุมชนพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 20 (1) (5) หรือ (7) คณะกรรมการชุมชนจะต้องส่งมอบงานและทรัพย์สินในความครอบครองของคณะกรรมการชุมชนให้แก่ผู้อำนวยการเขตภายในสิบห้าวัน นับแต่คณะกรรมการชุมชนชุดใหม่ได้รับเลือกตั้งเพื่อให้ผู้อำนวยการเขตมอบให้คณะกรรมการชุมชนชุดใหม่ต่อไป

ภาคผนวก ข
ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุน
การพัฒนาชุมชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555

ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555

“... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2554 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจ ๗ ตามความในข้อ 6 และข้อ 8 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2536 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงกำหนดระเบียบขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในลำดับที่ 10 ของบัญชีอัตราค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน และเงื่อนไขการเบิกจ่าย ทำระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2554 และให้ใช้ความที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและเงื่อนไขการเบิกจ่ายทำระเบียบนี้แทน...”

ประกาศ ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2555

(ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

บัญชีอัตราค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและเงื่อนไขการเบิกจ่าย

ลำดับที่	ประเภทค่าใช้จ่าย	อัตราการเบิกจ่าย	เงื่อนไขการเบิกจ่าย
10	ค่าสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชน	เบิกจ่ายได้ตามจำนวนบ้านที่มีทะเบียนบ้านของแต่ละชุมชน ดังนี้ ชุมชนที่มีจำนวนบ้านไม่เกิน 200 หลัง เบิกจ่ายได้ไม่เกินชุมชนละ 5,000 บาทต่อเดือน ชุมชนที่มีจำนวนบ้านตั้งแต่ 201 – 200 หลัง เบิกจ่ายได้ไม่เกินชุมชนละ 7,500 บาท ต่อเดือน ชุมชนที่มีจำนวนบ้านตั้งแต่ 501 หลังขึ้นไป เบิกจ่ายได้ไม่เกินชุมชนละ 10,000 บาทต่อเดือน	ให้เบิกจ่ายแบบเหมาจ่าย โดยให้ประธานกรรมการชุมชน เภรียญิก และกรรมการชุมชนผู้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการชุมชนอีก 1 คน เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับเงิน ร่วมกันโดยให้ถือว่าใบรับเงินดังกล่าว เป็นสำคัญคู่จ่าย ทั้งนี้ให้ประธานกรรมการชุมชนจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินเสนอต่อผู้อำนวยการเขตเป็นประจำทุกเดือน และตีตประกาศในที่เปิดเผยให้สมาชิกในชุมชนทราบโดยทั่วกัน

รายงานการประชุมคณะกรรมการชุมชน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชุมชน.....เขต.....

ผู้มาประชุม

- 1. ตำแหน่ง.....
- 2. ตำแหน่ง.....
- 3. ตำแหน่ง.....
- 4. ตำแหน่ง.....
- 5. ตำแหน่ง.....
- 6. ตำแหน่ง.....
- 7. ตำแหน่ง.....
- 8. ตำแหน่ง.....
- 9. ตำแหน่ง.....
- 10. ตำแหน่ง.....
- 11. ตำแหน่ง.....
- 12. ตำแหน่ง.....
- 13. ตำแหน่ง.....
- 14. ตำแหน่ง.....
- 15. ตำแหน่ง.....
- 16. ตำแหน่ง.....
- 17. ตำแหน่ง.....
- 18. ตำแหน่ง.....
- 19. ตำแหน่ง.....
- 20. ตำแหน่ง.....
- 21. ตำแหน่ง.....
- 22. ตำแหน่ง.....
- 23. ตำแหน่ง.....
- 24. ตำแหน่ง.....
- 25. ตำแหน่ง.....

เริ่มประชุมเวลา

ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องที่แจ้งให้ทราบ

- 1.
- 2.

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่องที่ได้รับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมประจำเดือน.....พ.ศ.....

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา

1.

.....
.....
.....
.....
.....

มติที่ประชุม

2.

.....
.....

มติที่ประชุม

3.

.....
.....
.....
.....

มติที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ 4

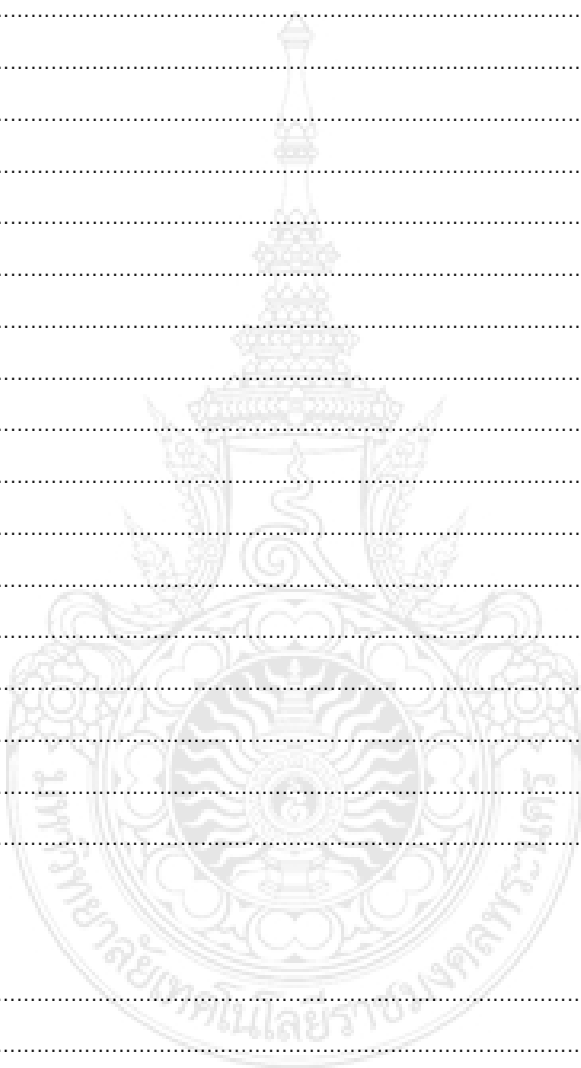
เรื่องอื่นๆ

.....
.....

เลิกประชุมเวลา.....

.....
(.....)

ผู้จดรายงานการประชุม

แผนงานดำเนินงานของชุมชน

ชุมชน.....เขต..... ประจำปีเดือน.....พ.ศ.....

กิจกรรมที่ได้ดำเนินการในเดือนนี้

1. เหตุผลที่ทำกิจกรรม.....
2. เหตุผลที่ทำกิจกรรม.....
3. เหตุผลที่ทำกิจกรรม.....

กิจกรรม	ผู้ดำเนินงาน	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	วัน/เวลา ดำเนินการ	วิธีดำเนินการ
กิจกรรมที่ 1

ผลประโยชน์ที่ได้รับ.....

กิจกรรม	ผู้ดำเนินงาน	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	วัน/เวลา ดำเนินการ	วิธีดำเนินการ
กิจกรรมที่ 2

ผลประโยชน์ที่ได้รับ.....

กิจกรรม	ผู้ดำเนินงาน	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	วัน/เวลา ดำเนินการ	วิธีดำเนินการ
กิจกรรมที่ 3

ผลประโยชน์ที่ได้รับ.....

ผู้เสนอแผนงาน.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบรายงานผลการดำเนินกิจกรรมพัฒนาชุมชน

ประจำเดือน.....

ชุมชน.....เขต.....

กิจกรรมที่ชุมชนได้จัด.....สถานที่จัดกิจกรรม.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตั้งแต่เวลา.....ถึงเวลา.....

1. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม.....คน

2. เป้าหมายของการจัดกิจกรรม

.....
.....

3. รายละเอียดของกิจกรรม (อธิบายว่ามีอะไรบ้าง)

.....
.....
.....

4. วิธีการที่จะให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ

- 1.
- 2.
- 3.

5. การจัดกิจกรรมได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใด

.....
.....

6. ความพึงพอใจของประชาชน พอใจ ไม่พอใจ.....

7. ผลสำเร็จของการจัดกิจกรรม มีอะไรบ้าง

- 1..... 2.....
- 3..... 4.....

8. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ผู้รายงาน

(หมายเหตุ ขอให้แนบภาพถ่ายกิจกรรมมาด้วย)

ฎีกาที่/.....

สำนักงานเขต.....

ไปรับเงิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการชุมชน.....เขต..... ได้รับเงินค่า

สนับสนุนการดำเนินงานคณะกรรมการชุมชน ประจำเดือน.....

เป็นเงิน..... บาท (.....) แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน
(.....)

ประธานกรรมการชุมชน

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน
(.....)

เหรียญกษาปณ์

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน
(.....)

กรรมการชุมชนที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ภาคผนวก ค
แบบสำรวจ แบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้อาศัยในชุมชนเรื่องการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต
หัวข้อวิจัย "การวิเคราะห์กระบวนการคุณค่าของการจัดทำบัญชีชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร"

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการบัญชี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ข้อมูลของท่านมีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย ในโอกาสนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

เขต..... ชุมชน.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ.....ปี
- 1.3 อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลา.....ปี
- 1.4 จำนวนคนในครอบครัว.....คน

ส่วนที่ 2 ระดับการให้ความสำคัญของกิจกรรมด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชน

คำชี้แจง ระบุกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนในด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน

กิจกรรมด้าน	กิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชน	
1. กายภาพและสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาสภาพบ้านเรือน อาคารและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสภาพแวดล้อมชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของประชาชนให้มีความสุข สะดวกสบาย มั่นคงปลอดภัยและถูกสุขลักษณะเหมาะสมกับการดำรงชีวิต)	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
2. เศรษฐกิจ (การพัฒนาอย่างเป็นระบบในการจัดการชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนโดยเฉพาะในด้านการผลิต การบริโภค การบริหารเงินออม การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรายได้ ทุกชุมชนให้สามารถอยู่ได้อย่างพอเพียงเพื่อเป็นการสร้างโอกาสและสามารถพึ่งตนเองได้)	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
3. ด้านสังคม (การส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้ประชาชนพึ่งตนเองและพัฒนาตนเอง โดยให้ผู้นำชุมชน ประชาชน และกลุ่มต่าง ๆ รวมตัวเพื่อประกอบกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง)	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
4. อนามัย	1	

กิจกรรมด้าน	กิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชน	
(การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดีและสามารถหาเลี้ยงชีพได้โดยปกติสุข รวมทั้งการปลูกฝังให้รู้จักดูแลสุขอนามัยของตนและปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เกิดสุขนิสัยที่ดี)	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
	6	
5. ด้านจิตใจ (การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและสร้างความตระหนักรู้ให้ประชาชนมีความสามัคคี เอื้ออาทรต่อกัน)	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชน

3.1 ในกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน ด้านใดที่มีความจำเป็นต่อชุมชนมากที่สุด

3.2 ควรมึกิจกรรมใดที่ควรจัดเพิ่มเติมในด้านที่มีความจำเป็นดังกล่าว

3.3 สาเหตุ/ปัญหาที่ต้องมีการจัดกิจกรรมข้างต้นที่ท่านระบุไว้

ชื่อ -นามสกุล โทรศัพท์.....

ผู้ให้ข้อมูลในแบบสอบถาม

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล ร้อยตรีกฤษดา ทิพย์สูงเนิน
วัน เดือน ปีเกิด 2 ตุลาคม 2531
ภูมิลำเนา แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชีบริหาร)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2553
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (การบัญชี)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2551
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การบัญชี)	โรงเรียนดุสิตพลิชยการ	2549

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2556 นายทหารการเงิน ทภ.1
กองบัญชาการกองทัพภาคที่ 1 สวนมิตสกว้น ถนนราชดำเนินนอก
กรุงเทพมหานคร 10300